

Índex de continguts

UNIVERSITÀ DEGLI STUDI DI BOLOGNA - ITÀLIA	2
UNIVERSITAT DE GENT (només per alumnes de cinquè)	4
VETERINARY FACULTY – BUDAPEST - HONGRIA.....	8
VETERINARY FACULTY OF HELSINKI – FINLÀNDIA (només per alumnes de cinquè)	11
ESCOLA UNIVERSITARIA VASCO DE GAMA (és una Universitat privada)	21
UNIVERSITÉ DE LIEGE – BELGICA -	23
UNIVERSITÀ DEGLI STUDI DI MILANO – ITÀLIA.....	24
WARSAW UNIVERSITY –POLÒNIA	25
CZECH UNIVERISTY OF LIFE SCIENCES PRAGUE – REP.TXECA.	29
ECOLE NATIONALE VETERINARIE TOULOUSE- FRANÇA.....	30
Curs 2013-14	30
UNIVERSIDAD MAYOR DE CHILE – CHILE.....	33
UNIVERSIDADE FEDERAL DE GOIAS – BRASIL.....	39
UNIVERSITY OF NOTTHINGHAM – UK.....	41
UNIVERSIDAD AUTONOMA DE NUEVO LEON – MÈXIC	41
PRACTIQUES EN CUMMINGS SCHOOL OF VETERINARY MEDICINE (BOSTON, MASSACHUSSETS).....	42
PRACTIQUES A TEXAS	46
PRÀCTIQUES A LA FACULTAT DE VETERINÀRIA DE PRETÒRIA – SUD ÀFRICA	50
PRÀCTIQUES A LA UNIVERSIDAD MAYOR DE CHILE	51
PRÀCTIQUES A CROÀCIA	53
PRÀCTIQUES A ESLOVÈNIA	54

CURS 2010-11

La facultat està a Ozzano, a 12 km de Bologna ciutat. Nosaltres vivim a Bologna perquè ens ho van recomanar, ja que es on es fa vida i on viu tothom. Vam trobar casa per anuncis que la gent penja pel centre de la ciutat, és molt típic aquí i al setembre està ple d'ells, milers i milers, i trucant i anant a veure pisos vam trobar. Vila crec que no hi ha, perquè no és un campus, totes les facultats estan pel centre excepte la nostra. Si que hi han un parell de residències, però no conec ningú que hi visqui i he sentit que estan allunyades i son cares.

Per anar a la facultat s'hi pot arribar en tren o en autobús, que es el més recomanable, es triga uns 40 minuts.

Les classes a la facultat son bastant fàcils de seguir, els professors solen deixar power points de les classes a internet com ajuda. Crec que el nivell es una mica més baix que a Barcelona, el problema es que com que les assignatures aquí no estan en els mateixos cursos que allà a vegades coincideixen 2 classes a la mateixa hora o coses així. Aquí les assignatures son més petites, valen menys crèdits, així que per una de Barcelona hem de fer unes 3 d'aquí. també es fan pràctiques per la tarda com a Barcelona, encara que són una mica caòtiques i simples. En general l'organització de tot es una mica desastre.

Les instal·lacions són més velles i l'hospital no està tot al mateix lloc, té diferents zones en diferents edificis.

Per la resta crec que Bologna és una molt bona opció per fer erasmus, ja que es la millor universitat d'Itàlia, i és una ciutat plena d'estudiants, de tota Itàlia i de tot el mon, amb moltes activitats fetes per i dirigides a estudiants i molt d'ambient també. Això si, els lloguers son potser una mica bastant cars!

Curs 2010-11

Els estudis: Els estudis de veterinaria a Bologna duren 5 anys. Estan dividits en primer y segon quadrimestre com aquí, però a cinquè només hi ha clases teòriques al primer, ja que al segon es dediquen a fer el que anomenen Tirocinio, que són hores de pràctiques obligatòries en els diferents serveis de l'hospital de la facultat.

Allà les assignatures es distribueien diferent, són diferents blocs formats per 2, 3 o 4 assignatures de pocs crèdits (2, 3 crèdits), que en sumar-se formen l'assignatura completa. Ells les han de fer totes, però com erasmus pots triar els trossos necessaris.

Les assignatures normalment ja tenen pràctiques de per si, però si es volen completar o es necessiten més crèdits, es poden fer Tirocinios, que són hores de pràctiques als serveis de l'hospital com he dit abans. També es poden agafar com a lliure elecció, pràctiques de camp...

El 100% de les classes es fan en Itàlia i normalment els professors les companyen de powerpoints que podreu trobar a la web. Al principi potser costa una mica entendre però ràpid us fareu amb l'idioma. A més la universitat ofereix un curs d'italià en el seu Servei de llengües(CILTA), gratis i que podeu convalidar per 5 crèdits de lliure elecció.

Es recomanable fer-lo però s'ha d'estar atent amb les dates de preinscripció perquè hi ha molta demanda i les places s'esgoten de seguida.

Pel que fa als examens la majoria són orals, encara que també trobareu algun escrit o tipus test, però pocs. Normalment hi ha una convocatòria cada 15 dies o cada mes de cada assignatura, però t'has d'esperar a haver-la cursat per poder fer l'examen. T'has d'apuntar en la web i et donen un numero, vas el dia i l'hora del examen i us fiquen a tots en una classe i el professor o professors et van cridant per ordre, seus davant seu i et fan un parell o 3 de preguntes. Es possible que a més de la gent que s'examina trobeu gent que només va a escoltar el tipus de preguntes i apuntar-les.

De vegades quan hi molta gent apuntada per un mateix dia el professor fa una divisió i per exemple fa tornar a la meitat el dia següent o coses així.

La universitat i la facultat:

La universitat de Bologna és la universitat més antiga de tota europa i això fa que tingui cert prestigi entre les universitat italianes.

Quan arribeu haureu d'anar a l'oficina de relacions internacionals per signar el certificat d'arribada, que es troba al centre de la ciutat, a Via Zamboni, alla us poden donar informació, encara que també cap a finals de setembre es fa un dia de benvinguda on monten paradetes de cada facultat, de les diferents associacions que hi ha... on també us poden ajudar bastant i us donaran més papers d'informació.

La facultat de veterinaria com acostuma a passar es troba fora de la ciutat de Bologna, en un poble que es diu Ozzano dell'Emilia, a unos 15 km. Per arribar-hi la millor opció és en autobús, el 90C, 94 o 101 depenent d'on viviu, i tots 3 triguen uns 40-45 minuts des del centre de Bologna. La resta de facultats, el Servei d'idiomes... es troben al centre de la ciutat.

El primer dia que arribeu a la facultat és important que aneu a parlar amb el vostre coordinador, el coordinador general o en Sergio Cazza, que és qui coordina els temes dels erasmus, les assignatures... i os podrà resoldre tots els dubtes que tingueu.

On viure:

A Bologna només hi ha una residència d'estudiants i està molt a les afores i amb poques places, així que la millor opció és viure en una habitació en un pis compartit. Si aneu pels carrers del centre trobareu milers d'anuncis de lloguer d'habitacions o pisos.

Es millor anar-hi a buscar al juliol o a principis de setembre perquè després la cosa es complica més, ja que hi ha milers d'estudiants en la mateixa situació i trobar algo decent pot ser més difícil, sobretot si ets noi i espanyol...

Encara que la facultat es trobi en un altre poble es recomanable viure prop del centre de Bologna, ja que es on es fa vida, on està la resta de gent que no es de veterinaria i on està tot. Al poble de la facultat no hi ha res, quatre cases i la facultat. Potser és una mica més barat però per la diferència no val la pena.

Els preus dels lloguers son bastant cars, ja que al ser una ciutat d'estudiants s'aprofiten de la situació de que hi ha molta gent que necessita una habitació. Una habitació individual et pot costar uns 320-350€ i una doble unos 220-250. Fixeu-vos bé en els gastos que us inclouen i els que no... que després poden haver-hi sorpresas.

Si veieu complicat trobar casa així hi ha una oficina, la Bussola, on t'ajuden a trobar pis, omplis un formulari amb el que busques i ells tenen ofertes de pisos, et concerten la cita per anar a veure'l, parlen amb el propietari...

La ciutat

Bologna és una ciutat perfecte pels erasmus. És una ciutat on la majoria de la població són estudiants, erasmus de tota europa, estudiants internacionals o italians de tot el país que van a estudiar allà. És una

ciutat amb moltíssima vida, on sempre trobaràs gent pel carrer i coses a fer. Hi ha molta oferta cultural i sempre s'hi estan organitzant concerts, fires, festes... el que sigui. Hi ha molts bars i pubs que s'omplen cada nit, sigui el dia que sigui de la setmana.

A més les associacions dels erasmus funcionen molt bé sempre estan proposant viatges, activitats, cinema en italià, festes... sempre hi ha algo a fer.

A més és una ciutat ni massa gran ni massa petita, la mida justa per poder arribar a conèixer-la el suficient i moure't perfectament.

També per quan arribi el moment de posar-se a estudiar hi ha moltes biblioteques disponibles.

Hi ha un munt de línies d'autobus per anar a qualsevol punt de la ciutat, però normalment tothom es mou en bici, ja que gairebé tot queda a una distància asequible i al ser una ciutat molt plana és molt fàcil. A més els conductors tenen un gran respecte pels ciclistes i no solen haver-hi problemes. Però heu d'anar amb compte perquè és = de fàcil aconseguir-ne una com que te la robin si no estàs al cas, ja que el negoci de les bicis és el negoci bolognès per excel·lència!

UNIVERSITAT DE GENT (només per alumnes de cinquè)

Curs 2018-2019

En la meua estada d'erasmus vaig realitzar les pràctiques externes i el rotatori, a la facultat de veterinària de la Universitat de Ghent situada al poble de Merelbeke.

INTRODUCCIÓ

La facultat es com un campus universitari per si sola. Hi ha un llac al mig, en una banda hi trobem el bar, l'edifici de recerca (laboratoris) i els d'exòtics seguits de camps i terreny on hi ha els cavalls de la facultat. Al cantó oposat hi trobem la biblioteca, les entrades dels pacients, les sales de consulta de petits animals i les d'exploració en grans animals, a més de les sales d'hospitalització corresponents. També compten amb 4 auditoris (A, B, C i D) on s'hi duen a terme classes magistrals i exposicions de casos. En la imatge es veu la disposició del campus.

EL DIA A DIA

En aquest erasmus vaig estar amb 3 grups diferents (cavalls, remugants i petits animals) i cada setmana estava en un departament diferent, per tant les tasques a realitzar van variar.

Vaig començar amb els cavalls, on hi vaig estar 5 setmanes. En els departaments de medicina interna i d'hospitalització se'm demanaven coses semblants que es basaven en tenir cura dels pacients. Primer de tot es prenien la freqüència respiratòria i cardíaca i la temperatura de cada pacient i es passejava amb els que ho tenien indicat a la fitxa, seguidament es feia una ronda amb la veterinària responsable on

s'explicava breument cada cas i s'administrava la medicació que necessitaven. Un cop acabada la ronda es feien les cures i canvis de bandatges corresponents. Cada hora s'havia de consultar la fitxa per si els animals necessitaven alguna atenció. Si hi havia l'entrada d'algun pacient (solien ser urgències), s'havia de recollir a la recepció i omplir les fitxes amb les dades del propietari i acomodar l'animal a un box i prendre les constants vitals per la posterior examinació per part del veterinari.

Una altra de les setmanes d'èquids vaig estar amb el servei d'imatge. La meva feina consistia en ajudar als veterinaris en la realització de radiografies als animals. Als matins solien venir casos que necessitaven plaques d'alguna cosa en concret com podia ser alguna estructura concreta de les extremitats (la majoria per coixeses), en d'altres es demanaven els camps pulmonars ja que tenien pneumònia... A les tardes, s'havien de fer 2 o 3 serveis de tarda cada setmana ("afternoon shift"), es feien els sementals. Se'ls donava l'opció a un protocol on l'animal era visitat per quasi tots els serveis principals: medicina interna, reproducció, examinació de coixeses i finalment imatge on se'ls realitzaven radiografies de totes les estructures i articulacions de les extremitats que puguin tenir rellevància en l'aparició de coixeses. En la realització de les radiografies, els estudiants aguantàvem els cavalls o la placa però no ens era permès disparar ja que s'intentava fer el mínim de dispare possible per la radiació i, a ser possible, havien de quedar bé a la primera.

La penúltima setmana d'èquids vaig estar al servei de reproducció. No hi havia gaire feina donat que estàvem a la tardor així que no vaig poder realitzar moltes de les pràctiques que hagués pogut fer. El que més se'm va permetre van ser les exploracions rectals a les eugues de la facultat, de manera que m'acostumés a diferenciar les estructures reproductives i la seva textura segons el moment del cicle reproductiu. Quan venien els propietaris amb algun pacient, els estudiants preparàvem el cavall per a les exploracions corresponents que duia a terme el veterinari, el qual mentre passava consulta ens feia l'explicació. En aquest servei també ajudàvem a l'extracció de semen dels sementals, la feina dels estudiants consistia en subjectar la euga esterilitzada mentre el semental la "muntava" i l'especialista extreia el semen.

La última setmana en cavalls la vaig passar amb el servei d'examinació de coixeses. Els estudiants no realitzàvem gaires tasques fora de subjectar el cavall mentre el veterinari duia a terme els procediments corresponents. La dinàmica sempre era la mateixa, s'observava el cavall a la marxa, al trot i al galop en diferents terres (tou i dur) per a un estudi de les coixeses i posteriorment, segons considerava el veterinari/a, es realitzaven algunes anestèsies locals a les extremitats o el que fos necessari. Els estudiants seguïem l'examen i les explicacions.

El segon departament on vaig estar va ser amb remugants, principalment bovins. La primera setmana em va tocar medicina interna. Molt semblant a cavalls, es feia una ronda als matins on es prenia la temperatura corporal i les freqüències cardíaca i respiratòria, juntament amb els alumnes de cursos inferiors. Seguidament es donaven les medicacions necessàries i es feien les cures. Després s'alimentava als pacients i es canviava l'aigua. La llet des més petits es donava a les 8, al començar la jornada ja que havíem de ser una mica estrictes amb els horaris per no solapar una tanda amb la següent. Als estudiants d'últim any se'ns permetia la realització de quasi tots els procediments sense supervisió: medicació intravenosa així com intramuscular, preparació de biberons amb llet pels lactants, alimentació i cures. Per a la extracció de sang per anàlisis necessitàvem la supervisió de les internes aquells que no hi teníem pràctica, com era el meu cas.

La segona setmana de remugants vaig estar al servei de reproducció. Va ser una setmana tranquil·la donat que a la tardor les vaques no solen tenir parts. A Bèlgica la raça de vaques predominant és la "*Belgian Blue*", és una raça càrnica que donat a la seva selecció per a muscular té problemes de part ja que el canal de part s'ha reduït i els vedells són grans. Degut a aquest fet totes les femelles necessiten cesàries. La facultat ofereix uns preus molt reduïts per a aquests procediments així com per l'hospitalització dels animals de manera que molts ramaders porten els seus animals a la facultat uns dies abans del dia previst del part. Tot i la "mala" època per veure un part vaig poder assistir – ne un. Els estudiants ajudàvem als veterinaris, quedàvem estèrils i ens permetien administrar la sedació subcutània i intramuscular, incidir amb el bisturí en alguna capa de múscul, ajudar en la tracció del vedell i posteriorment la realització de les sutures de les diferents capes musculars, subcutània i dèrmica. La resta d'hores controlàvem les vaques previstes per parir mitjançant la presa de la temperatura i l'observació d'alguns signes com l'expulsió dels primers líquids del part.

La tercera i última setmana de remugants vaig fer les pràctiques de camp. Els alumnes esperàvem a la sala d'estudiants fins que arribava algun veterinari que ens explicava breument el cas i marxàvem amb ell/a a la granja en qüestió. Les tasques a realitzar solien ser les mateixes: llimat d'ungles i aplicació d'una crema a base d'Aloe Vera per les ferides interdigitals, administració de fàrmacs intramusculars i/o subcutanis, vacunacions de vedells i descornat, assistir casos de reticulperitonitis traumàtica... Als estudiants se'ns permetia la presa de les constants vitals dels animals, pensar en un diagnòstic diferencial i la posterior aplicació del tractament, ja fos administració de medicació o, en el cas del llimat d'ungles, també ho fèiem nosaltres.

Les últimes setmanes de l'erasmus vaig estar al departament de petits animals. Els primers dies vaig estar al departament de medicina interna. Les tasques dels estudiants consistien en rebre els pacients a la sala d'espera per anar fins les consultes on fèiem l'anamnesi del cas i dúiem a terme l'examinació inicial. Seguidament buscàvem al veterinari a càrrec de l'animal amb el qual discutíem el cas i fèiem la segona part de la consulta amb ells. Un cop finalitzada la consulta havíem de passar la informació de l'anamnesi i l'examen inicial al programa de la facultat.

La segona setmana hem va tocar hospitalització. Va ser una setmana dura ja que la feina dels estudiants consistia en tenir cura dels pacients i atendre'ls segons el que necessitessin a cada hora. Ens organitzàvem segons vigiléssim UCI, gats, gossos en gàbies petites o els gossos en gàbies grans. En totes les zones teníem la mateixa feina: oferir aigua i menjar, administrar medicació, ja fos oral o subcutània, alimentació per sonda si era necessari, passejos, presa de mesures importants (temperatura, freqüència respiratòria i cardíaca, mucoses, pressió sanguínia, estat d'hidratació...), posar catèters i comprovar – ne el funcionament i el més important: avisar davant una parada cardio – respiratòria i ajudar en la reanimació. En un cas vaig tenir l'oportunitat de posar una sonda uretral amb l'ajuda de l'intern.

La següent setmana vaig estar a exòtics, mai vaig tenir clares les tasques perquè era tot una mica caòtic. Els estudiants havíem de rebre els pacients i fer l'anamnesi i prendre la temperatura, freqüència cardíaca i respiratòria d'alguns animals (els rosegadors i lagomorfs els podíem manipular però les aus, rèptils i amfibis no), seguidament discutíem el cas amb el veterinari i ell o ella seguia la consulta. Als matins, sempre sota la supervisió dels veterinaris alimentàvem els animals i administràvem la medicació corresponent. Quan hi havia alguna cirurgia sempre hi havia un estudiant estèril ajudant al/la veterinari/a en el que ens indiquessin i un altre alumne controlant l'anestèsia (monitorització de freqüència respiratòria i cardíaca, temperatura i pressió sanguínia cada 10 minuts). Si hi havia algun animal, principalment algun rosegador o lagomorf, crític se'ns demanava especial atenció en la seva monitorització.

Les dues últimes setmanes vaig estar als serveis de cardiologia i neurologia respectivament. Les tasques a realitzar eren molt semblants. Havíem d'anar a buscar els pacients a la sala d'espera i conduir – los fins la consulta corresponent. Fèiem l'anamnesi, l'examen inicial i l'examen cardíac o neurològic corresponent. Seguidament buscàvem el/la veterinari/a corresponent per discutir la informació de l'anamnesi i seguíem la consulta amb ell o ella i ajudàvem en la subjecció dels animals. Un cop acabada la consulta passàvem la informació de l'anamnesi i els exàmens inicials al programa informàtic de la facultat. Tingueu en compte que els teclats belgues tenen algunes lletres canviades.

VIDA UNIVERSITÀRIA A GENT

Gent es una de les principals ciutats europees d'intercanvi o sigui que estan molt acostumats a que hi hagi estudiants de tot arreu, més o menys tothom entén l'anglès i la gent és amable. Quan surts de Gent la cosa canvia, als pobles, la gent és més tancada i a vegades no parlen l'anglès o els costa entendre't. La cosa bona es que hi ha una associació "ESN" que és d'estudiants d'erasmus i està en tots els països, les primers dies organitzen festes, tours i activitats de convivència per conèixer gent.

Tema festa a Gent n'hi molta, hi ha un carrer "Overpoort" només de pubs, bars... On solen sortir els estudiants d'erasmus i on es sent més espanyol que qualsevol altre idioma, a més queda al costat de les residències. Però s'ha de tenir en compte que els belgues i holandesos son una mica tancats, son gent amable que t'ajuden en el dia a dia en les pràctiques però no solen quedar amb els erasmus per anar de festa o prendre alguna cosa al plegar, al final, acabes coneixent gent i fent amics entre els erasmus.

Finalment tema buscar cas i transport. Es bastant senzill perquè hi ha moltes pàgines de facebook per erasmus en que s'anuncien habitacions, cases, pisos compartits... I

també hi ha les residències. Una cosa a tenir en compte es que la facultat de Gent es troba en un poble a part i si vius a Gent has d'agafar autobús cada dia (i va just, a vegades arribes tard) o anar amb bici; sona molt bé el tema bici, a més hi ha una empresa que en lloga, però a Bèlgica plou molt i als matins fa fred i son uns 20 km per anar i tornar. Però per altra banda, l'últim autobús de la nit de Gent a Merelbeke torna d'hora i quan hi ha festes és molt dolenta la combinació i els taxis surten cars. Jo vivia a Merelbeke i si sortia de festa, em quedava a dormir a la residència, a les habitacions dels espanyols que coneixia d'allà. Per als autobusos surt a compte treure's una targeta trimestral amb viatges il·limitats, ja que si viviu a Merelbeke, a més surt a meitat de preu (uns 50€ crec recordar).

I com a últim punt, hi ha molt bona combinació de trens entre les principals ciutats de la zona flamenca i a més hi ha el Flixbus, que connecta capitals europees, si fas aquest erasmus, aprofita per fer molt de turisme, perquè Bèlgica és preciosa a nivell històric i arquitectònic

Curs 2017-2018

La meva experiència a la facultat de veterinària de Gant ha estat, definitivament, **molt positiva**. De fet, em va agradar tant que ara mateix hi estic fent un segon Erasmus, tot i que una mica diferent al primer.

Si esteu pensant a marxar d'Erasmus a aquesta ciutat belga, us ho recomano amb totes les meves forces. No només fareu un munt de coses per primera vegada, sinó que tornareu a Barcelona amb la sensació d'haver après molt en molt poc temps i amb moltes ganes de seguir fent-ho.

De forma molt resumida, el programa Erasmus a la unitat de petits animals a Gant consisteix en anar rotant per les diferents especialitats durant 13 setmanes:

a Medicina Interna, Neurologia, Cardiologia, UCI, Anestèsia, Cirurgia, Traumatologia, Exòtics, Dermatologia, Oftalmologia, Etologia, Diagnòstic per la Imatge, Nutrició Animal i Patologia.

A continuació exposo els punts positius i negatius de l'experiència.

Punts positius

- A totes i cadascuna de les especialitats, els estudiants són els encarregats de passar consulta **sempre**. La seva funció és realitzar l'anamnesi i l'exploració física general dels pacients i exposar el cas de forma ordenada al responsable (resident o especialista). Després, aquest últim es reuneix amb el propietari juntament amb els alumnes.

- Tant els estudiants com, sobretot, el professorat estan molt acostumats a la presència d'alumnes Erasmus i, el 90% dels cops, parlen en anglès si veuenque hi ets davant.

- A l'especialitat d'anestèsia, els estudiants són els encarregats de posarcatèters, intubar i monitoritzar els pacients, sempre sota la supervisió del resident o especialista.

- Els estudiants tenen accés a l'agenda i a les fitxes digitals dels pacients. D'aquesta forma, oden preparar-se els casos del dia següent a casa i així passen les consultes amb més confiança.

- Molts residents i especialistes són estrangers, de forma que sempre ho fan tot en anglès (i són els que heu de perseguir si voleu assabentar-vos absolutament de tot).

- Al final de cada setmana, tots els alumnes són avaluats. El següent dilluns pots anar a demanar la teva avaluació personal, i en general, et diuen què has fet bé, què els ha agradat de tu, però també què podries millorar.

Punts negatius

- Cal tenir en compte que la llengua principal és el **neerlandès** (Dutch). Hi haurà clients capaços de fer la consulta en anglès però d'altres, sobretot gent gran, que no se sentiran còmodes. No obstant, el nombre de consultes és tan gran que sempre acabes trobant clients que no tenen cap problema en fer-la en anglès.

- De vegades els interns, residents o especialistes comencen a parlar en neerlandès sense adonar-se'n. Però no us preocupeu, si els hi demaneu que tornin a l'anglès, ho fan sense problemes.

- La facultat es troba a Merelbeke, a uns 8 km del centre de la ciutat. Si decidiu allotjar-vos al centre, haureu d'arribar a la facultat en bici o en bus, i trigareu uns 30-40 minuts. Jo us recomano allotjar-vos a **Merelbeke** o a **Melle**, molts estudiants hi comparteixen cases unifamiliars i les habitacions són molt més grans i barates que les que ofereixen les residències al centre de Gant.

Altres:

- Gant és una ciutat Erasmus per se (és a dir, sempre hi ha coses a fer) i a més és preciosa. A més, es troba relativament a prop de Brussel·les, Bruixes, Lovaina, Amberes, Oostende... i dels Països Baixos, on teniu Amsterdam, Rotterdam, De Haag... Esteu al mig de tot, literalment.

Si teniu més preguntes o us agradaria saber més sobre qualsevol cosa, estaré encantada d'ajudar-vos. Us deixo el meu contacte.

Nom: Erika García Alcañiz

Email: egarciaalcaniz@gmail.com

Molta sort!

VETERINARY FACULTY – BUDAPEST - HONGRIA

Estudiar

- La majoria de les classes son en anglès. També hi ha la possibilitat de fer classes en francès, Alemany i hongarès.
- L'educació a Hongria pot ser una mica diferent a la Nostra
- L'assistència a les classes pràctiques és obligatòria. L'assistència a les classes de teoria és molt recomanable, ja que molts professors s'hi fixen en qui hi va i qui no i ho valoren molt.
- Les classes comencen al Setembre (segon dimarts de setembre).
- Les classes del segon semestre comencen al Febrer
- Els exàmens finals son orals
- Els exàmens parcials son orals i/o escrits.
- Alguns professors demanen que els alumnes facin els exàmens orals ben vestits (pantaló fosc, camisa blanca i corbata per als nois i faldilla negra i blusa blanca per a les noies).

Curs 2012-2013:

La ciutat de Budapest com a destinació per fer un Erasmus de Veterinària és, en la meua opinió, una de les millor opcions. Evidentment jo només he tingut l'experiència d'Erasmus en aquesta ciutat i no puc comprar-ho amb altres vivències personals, però si amb el que els meus companys que es trobaven a altres ciutats d'Europa m'han anat explicant durant el curs.

En primer lloc és la única destinació on es poden cursar tant assignatures optatives com troncal i obligatòries en anglès. En aquesta universitat hi ha dues línies d'estudi: la primera és pública i és en hongarès per els estudiants del país. La segona és privada i va adreçada a estudiants internacionals que al no poder entrar a la facultat de veterinària del seu país decideixen cursar tota la carrera en aquesta facultat. D'aquesta manera totes les classes a les que assistireu seran en anglès i tots els vostres companys seran alemanys, noruecs, irlandesos o anglesos (en la major part). Aquest sistema de doble línia també el fan a altres facultats com la de medicina, economia o enginyeria, per tant, tot i que us relacioneu amb gent de fora de la facultat la gran majoria seran estudiants internacionals i no us caldrà patir gens si no sabeu hongarès perquè no l'utilitzareu gairebé mai.

El segon punt que té d'avantatge sobre les altres destinacions és que es troba al centre d'Europa i això us permetrà viatjar a uns preus molt assequibles. Budapest és una ciutat que està plena d'Erasmus i d'estudiants internacionals, de manera que si us agrada viatjar no us faltaran companys perquè tothom en té moltes ganes i de seguida s'organitzen grups per fer sortides a altres països durant els caps de setmana.

En tercer lloc, i potser el més important, és que Budapest és un país bastant més enrederit que el nostre, sobretot en temes econòmics. A Hongria la moneda oficial és el Forint (HUF) que actualment equival a 1€ = 300HUF (és important tenir aquesta pàgina web a mà per veure quin és el canvi en cada moment ja que pot variar força <http://www.ecb.europa.eu/stats/exchange/eurofxref/html/eurofxref-graph-huf.en.html>). Això fa que la vida en aquest país sigui molt més barata que al nostre. Per exemple per 1000HUF pots menjar un menú de restaurant amb primer, segon i postres, quan a Barcelona seria impensable el mateix per 3€. Els lloguers també són molt més barats i podeu trobar un pis cèntric i amb habitacions grans per 200€/persona al mes tot inclòs. Per als hongaresos aquests preus són raonables o més aviat cars ja que allà els sous són molt més baixos, per posar un exemple un policia guanya 400€ al mes. És per això que en els entorns que t'acabes movent no hi ha gairebé mai gent del país o només hi ha els de la classe més alta. Aquest fet fa que s'acabin creant dos societats i dos tipus de locals d'oci, un per els autòctons i un altre per els europeus o estrangers en general.

L'únic potser més negatiu és que a l'hivern hi fa bastant més fred. L'any passat es va arribar a -15°C tot i que ens van dir que podria ser pitjor. Al principi el fred molesta bastant però després t'hi acostumes i si vas ben abrigat gairebé ni t'hi fixes.

Pel que fa als estudis crec que el nivell de la facultat és bo però tot i que les assignatures tinguin el mateix nom mai aprens el mateix que han après els companys a la UAB. Tots els professors són hongaresos i parlen en anglès sense problemes, l'únic que en alguns l'accent hongarès és tant fort que costa d'entendre'ls.

No tots els estudiants internacionals es relacionen amb els Erasmus però els que ho fan ajuden molt a fer-te la vida més fàcil i t'avisen si s'ha d'entregar algun treball o et passen els documents que necessitis.

Els exàmens solen ser orals i el primer cop fa bastant de respecte perquè ets tu sol davant del professor, ell tria un tema de tota la llista (potser hi ha 200 temes per estudiar, depèn de l'assignatura) i tu l'hauràs

d'explicar al professor, en anglès, tant bé com puguis. Si suspens encara tens una altra possibilitat de fer-lo al cap d'una setmana així que és bastant difícil acabar suspent si estudies.

En aquesta facultat gairebé no és toquen els animals de producció, la majoria va adreçat a clínica de petits i cavalls. Un dia per setmana es fan totes les practiques i cada dues setmanes es va a Ullo, a les afores de Budapest, a la clínica d'animals grans on es faran les pràctiques amb cavalls.

Per mi ha estat una experiència molt positiva en tots els aspectes i no dubtaria ni un segon en fer-la si em trobés al vostre lloc!

Curs 2010-11

Els exàmens son orals però assequibles. Els professors tenen consideració amb els Erasmus

Els Erasmus ho feiem tot amb els alumnes de la branca en anglès. La majoria són estudiants irlandesos, noruegs, suecs, alemanys que als seus països d'origen no han aconseguit entrar a estudiar veterinària (a Irlanda per exemple, només hi ha una Facultat de Veterinària) i els resulta més fàcil anar a un país com Hongria, on els faran les classes en una llengua que dominen. Per aquest motiu, vaig practicar moltíssim anglès, perquè no es tractava de parlar només amb els Erasmus (que sovint tenim un nivell força baix). A més les classes eren sempre en anglès, i amb uns professors Hongaresos però que tenen un nivell molt alt d'anglès

Pel que fa a l'allotjament, quan vaig fer els papers per a marxar, ja pots escollir la opció de viure a la residència. La residència és només per a alumnes de veterinària, pero només pels hongaresos i els Erasmus (i els treballadors no parlen ni una paraula d'anglès, però t'ensenyen a dir coses en hongarès com el número de la teva habitació, i per sort, els alumnes hongaresos sempre t'ajuden a comunicar-te). De totes maneres, la residència està força allunyada del centre i de la facultat (la facultat es troba bastant cèntrica) i per aquest motiu uns companys i jo vem marxar a un pis al costat de la facultat (sempre hi ha cartells penjats amb pisos de lloguer, i Csilla, la coordinadora també ens va ajudar a trobar un bon pis.)

Pel que fa als examens, diria que és la pitjor part, ja que són orals i en anglès, és clar! I tenint en compte que el nivell que exigeixen és el mateix que pels alumnes normals, és força complicat i s'ha d'estudiar bastant. Però al menys, et donen varies oportunitats per a repetir els examens... El nivell penso que és bastant bo, i sobretot l'hospital (tant de grans com de petits) està molt bé. Totes les instal·lacions dels hospitals són noves (tot i que la facultat té 200 anys!!!).

I la gent d'allà...dons ens vem trobar de tot. En general, els hongaresos són gent freda, tancada, silenciosos (és increïble estar al metro i no sentir a ningú parlar ni riure, ni tan sols somriure!!!) però, per sort vem conèixer altres molt i molt amables, i simpàtics que ens van fer veure la cara amable d'Hongria. És un lloc maravellos, i són una gent molt especial que sovint em recordava als catalans. I com oblidar la situació geogràfica d'Hogria, al ben mig d'Europa, facilitant els viatges. Vem estar a Polònia, República Txeca, Eslovàquia, Romania, Croàcia, Bosnia, Serbia...increïble!!!

Bé, la veritat és que només puc dir coses bones de la meva estada a Budapest. Aquesta ciutat em va enamorar i segueixo pensant que és la ciutat més maca del món!!! I que realment és una llàstima que sigui tan desconeguda i que la gent no hi vagi d'Erasmus!!! La ciutat té moltíssima vida, hi ha molta varietat cultural, i està clar que molta festa i molt ambient nocturn. Cada dia era bo per a sortir i descobrir un lloc nou.

Curs 2015-16

L'any passat vaig anar a Budapest d'erasmus, allà vaig cursar tot el quart curs de veterinària i he de dir que va ser la millor decisió de la meua vida!

Quant al tema acadèmic no va ser gens fàcil convalidar les assignatures, vaig estar pensant com ho podia fer, mirant guies docents d'aquí i d'allà i parlant amb els coordinadors fins que vaig aconseguir convalidar-me un curs complet, fent 7 de quart i 3 de cinquè per tal d'acabar amb els cinc anys la carrera i no haver d'allargar. Un cop allà vaig haver de fer alguns canvis però els coordinadors tant d'aquí com d'allà em varen ajudar i facilitar la vida.

Una vegada a la universitat, ens van fer una reunió inicial i ens vàrem presentar tots els erasmus, que erem uns 25 i vàrem anar a prendre algo, si que al principi em feia un poc de vergonya parlar, i a sobre amb anglès, però ràpidament em vaig adaptar i em vaig fer molt amiga dels erasmus de la meua classe.

Les classes eren amb anglès i s'entenien bastant bé, i hi havia un dia a la setmana on teníem pràctiques. Aquest dia era una setmana de petits i l'altra de grans, la de petits era a la facultat i la de grans a un hospital a un poble on et duïen ells amb bus. La metodologia que feien servir allà vaig trobar que era bastant diferent ja que no et feien fer ni treballs ni presentacions orals i quasi be ni parcials, el pes requeia més sobre l'examen final que podia ser a final de semestre o a final de curs. El nivell dels examens he de dir que no era fàcil, algun era oral encara que la majoria era tipus test.

Tema habitatge, per mi la millor opció és compartir un pis d'estudiants pels voltants de la universitat. Aquesta zona és segura, més barata que al centre i molt aprop del centre, a uns 20 minuts caminant i molt ben connectada amb transport públic. També hi ha una residència d'estudiants de veterinària que és molt barata però està molt lluny del centre, per això a mi no m'agrada. El pis jo el vaig buscar per pàgines web com roomatesbudapest.com, erasmusu.com o pàgines de facebook d'erasmus a budapest, en aquestes hi ha estudiants que busquen companys de pis.

Tema vida social allà, la veritat és que molt be, els erasmus són molt simpàtics i molt actius i cada dia hi ha algun plan per fer, que si anar a algun ruïn bar, que si anar d'excursió per buda, a algun bany termal, a patinar sobre gel, a prendre una cervessa davant del riu, a fer turisme, a un poble del costat, a un altre país...Jo personalment vaig fer un grupet i molts caps de setmana vàrem aprofitar per viatjar per tot europa. A més jo em vaig unir a un equip de voleibol de només gent hongaresa, he de dir que no va ser gens fàcil, les explicacions eren amb hongarès i vaig notar que eren un poc més tancats al principi, però me'n vaig sortir!

Quant al preu, la vida allà és més barata, no moltíssim més que aquí però si que més o menys un 15%. Sobretot el que era molt barat eren els bitllets de tren per anar a altres ciutats o països i el transport públic, que costava 10 euros per tot el mes.

Com a valoració general penso que és una oportunitat increïble que s'ha d'aprofitar, jo crec que tothom se n'hauria d'anar d'erasmus per conèixer altres cultures, maneres de pensar i de ser i aprendre anglès o altres llengües. A més a Budapest a quart tota la feina està feta!! Sincerament, repetiria mil cops.

[VETERINARY FACULTY OF HELSINKI – FINLÀNDIA \(només per alumnes de cinquè\)](#)

Recordeu que aquesta destinació és només per fer pràctiques al segon semestre + alguna optativa.

Curs 2017-2018

Hèlsinki Curs 2017/2018 (Febrer - Maig 2018)

Vaig fer pràctiques a la Universitat de Hèlsinki durant 4 mesos i ho recomano moltíssim. La major part de pràctiques han sigut a l'hospital veterinari de la universitat que consta de la unitat de petits animals i la de cavalls. L'hospital està situat al campus de Viikki que és una mica lluny del centre (30 min en bus).

LES PRÀCTIQUES

L'hospital està molt bé, té molt personal i allà les coses es fan molt ordenades i amb més temps del que estem acostumats, es prenen el seu temps per fer les coses és més tranquil. A més es passen moltes hores escrivint informes per exemple els alumnes escriuen el que es dona al propietari i després els veterinaris ho repassen. Una cosa que va ser molt important per mi és la forma com et tracten els veterinaris molt amables i sense fer-te sentir fatal per no saber algo o com fer alguna cosa, es tracta de que aprenguis. L'horari habitualment és de 8 a 16h incloent el temps per dinar (normalment d'hora), alguns serveis com medicina interna comencen a les 7:30. Pel que fa al menjar hi ha un "restaurant" de la universitat que si ets estudiant menges per 2,6€ (amanida, plat amb acompanyant i aigua) i el postre va a part. És com un buffet en el sentit que et serveixes tu però té algunes normes com que del plat principal només pots escollir un i segons què (alguna carn o peix) és més car o tens un màxim de unitats per agafar. A part, hi ha una sala per estudiants amb nevera, microones, plats i tal per si et vols portar el menjar de casa (sobretot si fas setmana de guàrdia i et quedas a sopar) i també per fer els cafès/tes o prendre alguna cosa.

Els alumnes estan dividits en grups grans i aquests en grupets de 3-5 alumnes i els d'intercanvi repartits pels grupets i van canviant no sempre estàs amb els mateixos. Aquest temps que jo he estat a cada "departament o servei" hi estàs dues setmanes normalment i hi ha:

Medicina Interna: Són casos més complicats de gossos i gats on s'ha de pensar. Normalment els estudiants escullen els pacients que els interessin més el dia anterior abans de marxar i els d'intercanvi anàvem amb algun estudiant finès i si tens temps va bé preparar-se els casos una mica . A primera hora els estudiants reben els animals i fan qüestionari als propietaris. Després entren els animals i és el moment que es fa l'examen físic i prenen mostres de sang, es posa un catèter intravenós i per exemple si es preveu fer ecografia es passa la maquina de tallar el pèl, etc. Després de 9 a 10h aproximadament, es fa una hora de discussió dels casos, en que també es fan preguntes als estudiants (van dirigides als alumnes d'allà però els intercanvis poden participar). En resum, acompanyar l'estudiant, mirar i ajudar en el que puguis i et deixin, entendre els casos i preguntar.

Imatge: Normalment els alumnes es tornen entre rajos i ecografia a dies o una setmana sencera a cada lloc. A rajos envien els pacients i hi ha una ATV especialitzada en rajos i els estudiants l'ajuden i després ella arregla la imatge i la retalla o el que faci falta. El problema és que els veterinaris normalment miren les imatges des d'altres ordinadors així que sovint queda sense comentar, a vegades no saps de què va el cas i has de insistir en preguntar en anglès. Pels pacients era igual que al nostre hospital de Bellaterra, només mires com ho fan però hi ha un ecògraf vell disponible pels estudiants per practicar. Hi ha dies amb poca feina i com que està tot bastant programat (excepte si hi ha urgències) pots estar estudiant o llegint, o anar a fer un cafè entre un pacient i altre. La MRI estava en obres l'any passat.

Cirurgia: S'intercala el grup de cirurgia teixits tous i de ortopèdia. Aleshores dia si dia no vas a quiròfan i els dies que no, són les consultes pre o post cirurgia. A quiròfan segons el nivell de l'estudiant i el veterinari es permet fer molta cosa, els estudiants allà són pràcticament com els nostres interns a cirurgia. Les consultes de cirurgia sobretot consistien en veure com estava l'animal, treure els punts, fer radiografies, etc.

Consultes generals: Similar a una consulta veterinària és a dir; des de vacunes i antiparasitaris a eutanàsies, controls de malalties, diarrees, una ungla a punt de caure,... Els estudiants parlen amb els propietaris i entren els animals mentre els propietaris es queden fora. Segons la quantitat de pacients que hi hagi hi ha un o dos estudiants per pacient i els d'intercanvi es poden unir segons el que t'interessi o si un propietari parla anglès per exemple. Es prenen mostres i es porten al laboratori gran (només les deixes allà) o es processen al laboratori petit de l'hospital (et pregunten si saps com va tal màquina i si no ho saps demanes ajuda i vas aprenent). Segons el temps que hi hagi es comenta amb el veterinari.

Guàrdia de nit i/o cap de setmana: Vaig fer una setmana, no tots els d'intercanvi ho fan. Quan fas una nit l'endemà tens festa o sigui dia si dia no i normalment sou dos estudiants només. La part dolenta és l'horari perquè entre setmana (el que jo vaig fer) és 16h-8h (16h), els caps de setmana els torns són de 12h. Són casos de urgències que poden ser més o menys complicats, o necessitar cirurgia, o altres procediments. Si no tens pacients pots dormir però quan jo hi vaig ser va haver-hi molts casos i em va agradar moltíssim. Donat el poc personal a aquelles hores tens oportunitat de fer més coses.

Hospital de cavalls (2 setmanes): Entre tots havíem de fer els exàmens físics dels cavalls ingressats a les 8 i abans de les 16h. Aleshores, es fa una ronda on els alumnes presenten cada

cavall i el seu estat i després es separen els alumnes entre els casos i si no hi ha més casos s'afegeixen a un altre. Em va agradar molt, és bastant lliure i a més he d'admetre que hi ha un veterinari Espanyol que és molt simpàtic i parla en anglès sempre així que els d'intercanvi intentàvem anar amb ell.

Hospital d'animals de producció:

Durant dues setmanes també vaig tenir la oportunitat d'anar a l'hospital d'animals de producció a uns 50 km de Hèlsinki (<https://goo.gl/maps/moffE3gGX8F2>). No tots els Erasmus fan aquesta part depèn de l'interès que tinguis, jo ho recomano molt. Perquè pots fer moltes coses que no fem a Barcelona a part que vas en cotxe per la zona i veus llocs, granges i gent d'allà.

L'horari comença a les 8:30 ja que es troba lluny. Em sembla que tots anàvem allà amb el cotxe d'estudiants, que van i tornen cada dia la majoria excepte dos que són els de guàrdia. Sempre surt algun cotxe des de la zona del campus i després li pagues al que condueix o al acabar la setmana. Anar allà en transport públic és possible però ningú ho fa ja que va fatal perquè la parada de tren està a 15 min en cotxe i el bus passa poc i els horaris no van bé. Tenen una casa allà pels estudiants on van els que estan de guàrdia a 10 minuts caminant i si vols et pots quedar a dormir allà i està bastant bé la veritat, jo m'hi vaig quedar dues nits. Has d'avisar abans si t'hi vols quedar perquè et donin les claus i el preu és baratíssim.

Bàsicament es fan visites a granges i hípiques però també tenen alguns animals ingressats a l'hospital on a més tenen una petita consulta per petits animals. Cap a les 9:30 es diu als alumnes quins casos té cada veterinari i cada alumne pot escollir amb quin veterinari vol anar fins a un màxim de 5 alumnes per veterinari. Aleshores els alumnes s'encarreguen de preparar el material segons el tipus de casos assignats i carregar-lo al cotxe. El veterinari condueix fins al lloc de la consulta amb el grup d'estudiants. La majoria de visites eren granges de vaques amb mastitis, metritis, diagnòstics de gestació, coixeses, parts,.... Aquí els alumnes ho fan gairebé tot i per mi tot era la primera o segona vegada. Per això encara que no t'interessin els animals de producció em sembla una molt bona experiència.

Altres

Alguns Erasmus volien fer cardio, oftalmo, neuro i especialitats així i ho pots demanar si tens un interès especial però no sé si es fan tots els dies i potser t'ho han de barrejar amb alguna altra cosa i depèn del veterinari especialista. Jo per exemple, estant allà vaig demanar al veterinari d'exòtics si podia anar amb ell i quan em va dir que si vaig dir-li a la coordinadora d'estudiants

(Eeva) que és un amor i em va dir que cap problema però només fa les visites els dilluns. Durant un parell de setmanes que estava a un altre servei de petits vaig anar a exòtics.

Hi havia alguns problemes amb l'idioma, perquè entre ells molts cops parlaven en finès i després si se n'adonaven que hi havia un estudiant de intercanvi li traduïen o resumien en anglès. Has de ser molt pesat a vegades a preguntar i demanar que t'ho expliquin. En general la població sap anglès bé fins i tot molt bé però depèn molt de la persona. Alguns veterinaris s'esforcen i et diuen que els preguntis i sempre et pregunten si has entès el que ha passat, altres els costa més i els has d'anar darrera però com a tot arreu.

Jo vaig fer un curs de Finès a Barcelona a l'estiu anterior tot i que és tan diferent i difícil que només sabia el més bàsic i sempre feia servir l'anglès excepte per el hola, bon dia i gracies o paraules de veterinària, però això ho aprens estant allà, i ells ho aprecien. A veure respecte fer el Finès a la universitat jo el volia fer però al final era complicat i vaig haver de anul·lar-ho després. La persona que porta els intercanvis allà em va dir que no em recomanava gens fer un curs de Finès de la universitat perquè es fan a altres campus, nosaltres acabem a les 16 i has d'anar fins allà i sobretot perquè tots els cursos comencen al gener i nosaltres arribem 2 o 3 setmanes més tard.

Recomano aprendre com funciona el programa d'ordenador de l'hospital quan abans millor perquè així encara que sigui amb el google translate et pots anar mirant l'historial dels pacients per tu mateix i també surten les visites programades i tal.

Els pijames els agafes d'allà i els renten allà, t'has de portar unes sabates/bambes/crocs totalment nets o nous i et donen una taquilla, però ja us ho explicaran. Hi ha dues persones una es la que gestiona els intercanvis crec que és la primera que envia mails i no la vam conèixer mai. La que vam conèixer és la que porta el tema estudiants Eeva Koskela i és la millor ens va ajudar molts a tots els de intercanvi i els d'allà també n'estaven molt contents. No sé si canviarà en uns anys però ara mateix ella us ajudarà moltíssim.

ALLOTJAMENT

Hi ha la empresa HOAS de la universitat que té opció de pisos o una espècie de residències (Unihome). Jo i els altres Erasmus excepte una vam estar al UniHome Pihlajamäki que està a uns 25 minuts caminant de l'hospital veterinari. Crec que és on estaven la majoria dels erasmus d'aquest campus. Jo estava a un *studio* que té llit, escriptori, bany i cuineta (amb vitro i microones però sense forn, si necessites forn hi ha una cuina compartida) i bany i era petit però suficient després hi havia altres iguals d'equipament que el meu però més grans. El meu que era del petits estava a nivell de terra i era 420€/mes, els *studios* "grans" eren 560€/mes. Finalment hi ha la opció de pis compartit dins de la pròpia "residència", tenen cuina

completa compartida per cada pis però habitació i bany privats i són 390€/mes. Sé que els estudiants finesos si que tenien pisos de HOAS que estan més a prop de l'hospital però no sé com van. Finalment una noia va anar per lliure i va llogar una habitació amb dret a cuina a una dona gran i li va sortir més barat. La part bona d'estar al UH pihlajamäki era l'ambient erasmus cada cap de setmana feien festa segur uns o altres i hi havia un grup de whatsapp que també deien si algú volia anar fer una activitat, prendre algo, etc.

TRANSPORT

El primer dia que era només presentació i ens van donar els papers vam aprofitar per anar tots junts els erasmus a la estació central a la oficina de HSL a fer la targeta de transport per estudiants. Pots pagar una tarifa plana i després es pot carregar a molts llocs com els "R- kioski". Abans de tenir la targeta i per la gent que ve de visita hi ha l'app que es pot baixar pel mòbil i és molt fàcil i uns cèntims més barat el bitllet.

Per anar a l'hospital no cal agafar el bus (3 minuts al bus + caminar 12 minuts) però si penses en el fred, la neu i la foscor fins l'abril doncs al principi l'agafarem molt sobretot d'anada al matí. Ens van dir que aquest any havia nevat més de l'habitual, no ho sé però recomano portar botes de caminar per la neu encara que siguin del decathlon perquè rellisca moltíssim.

COMPRAR

Dels Supermercats ja han parlat les companyes, hi ha un Prisma al campus que és molt gran i té de tot tipus carrefour no només menjar. Si vols algo que no tinguis i necessitis tipo plat/ tupper/coixí/carregador de mòbil allà n'hi ha. A prop de la residència a 5 min màxim caminant hi ha un S-market i un R-kioski. Els supers tanquen tard tipo 22 o 23h o sigui que cap problema per això. Hi ha un campus entre el de viikki i el centre de Hèlsinki que és el de Kumpula em sembla que és el de ciències pures allà hi ha un gimnàs de la universitat (Unisport) i a l'altra banda de la carretera on et deixa el bus hi ha un petit centre comercial amb un lidl i més supermercats, farmàcia, papereria,... Al centre també més centres comercials, botigues, supermercats...

TEMPS LLIURE

Altres coses, doncs, com han dit les companyes: aprofiteu per fer excursions. Et deixes molts diners però potser no tens una altra oportunitat per exemple de pujar a lapònia. Jo també hi vaig anar amb timetravels i va estar molt molt bé i tu selecciones dins del viatge si vols fer més o menys de les activitats pagades. Al de St. Petersburg no vaig poder-hi anar però també valia la pena ja que no necessites el visat. A part per lliure també es pot visitar tot Finlàndia, recomano anar per exemple al parc natural de Nuuksio,

Porvoo que estan a prop de Hèlsinki i també agafar un vaixell fins a Tallinn que vas i tornes en un dia i val molt la pena. I també pots anar a Estocolm en vaixell.

Pel gimnàs hi ha els de la universitat (Unisport) però al campus de Viikki em sembla que no és exactament gimnàs per això ens vam apuntar al de Kumpula. Crec que pots anar als altres amb el mateix carnet perquè alguna companya anava al centre a vegades per fer servir la piscina. Recordeu portar el paper conforme ets estudiant de la universitat de Hèlsinki!!!

2015-2016

Els estudis de Veterinària a Finlàndia duren 6 anys, però el 5è any es dediquen tot l'any a fer pràctiques de rotacions clíniques a l'hospital veterinari. El 6è any ja poden treballar però encara han de fer les assignatures relacionades amb el tema alimentari i d'escorxador.

Si vas d'Erasmus a Hèlsinki, et recomano que ho facis a 5è, perquè així podràs realitzar aquestes rotacions clíniques amb una mica de base. Si no, tens l'opció de fer les assignatures en finès (si no en saps, és una llengua realment difícil i el primer semestre aniries completament perdut) o més recomanable, fer les assignatures que tenen en anglès, encara que solen ser totes optatives.

Jo vaig escollir fer tot un semestre del que diuen 'Clinical Rotations', que consisteix en fer 3 setmanes en cada especialització, que pot ser:

- Medicina Interna on aprendràs a passar consulta, parlar amb el propietari, vacunar, posar catèters, medicar, discutiràs casos i veuràs els casos que es presenten a la clínica a diari. Al final de les tres setmanes et fan presentar el teu propi cas en un power point (en anglès, molt fàcil. El mètode d'ensenyament allà és realment molt bo, ja que per a ells el cometre errors és una cosa natural i ningú et dirà mai res per això, pel que cada cop agafes més confiança en tu mateix i aprens més ràpid). Horari de 8'30h a 16h.

- Cirurgia : participaràs en les cirurgies i no només mirant, sinó participant de debò! Normalment et diuen que els estudiants finesos tenen prioritat, però són poquets estudiants i hi ha moltes cirurgies per fer, pel que sols poder participar. Horari de 7'30h a 16h, menys el divendres que és de 7'30h a 14h.

- Diagnòstic per imatge : atindràs tots els pacients que necessitin fer-se alguna prova d'imatge. Disposen de Ressonància magnètica, Rajos X i Ecografia. Els professors sempre estan disposats a explicar, encara que se'ls ha d'insistir una mica amb lo de parlar en anglès. Horari de 8h a 16h.

- On call : el que entenen per on call és una setmana on tens 2 guàrdies de 16h a 8h del matí entre setmana i una de 8h a 20h o de 20h a 8h el cap de setmana. Allà atens els pacients sense cita i els que vénen d'urgències per les nits. Sol ser la setmana que aprens més, perquè hi ha menys alumnes i molts pacients per atendre, així que fas més feina però consegüentment aprens molt més a manejar la situació d'urgència i el que has de fer en cada cas.

- Animal Production: hi ha molta gent a la que li agrada molt aquest període, encara que no es vulgui dedicar a la clínica de producció. Consisteix a anar a Saari (a uns 75km de Hèlsinki), on hi ha la clínica d'animals de granja (bàsicament vaques, cabres, ovelles i porcs) i aprendre allà a atendre tot tipus de malalties, vacunacions, castracions, assistència en parts...a més d'anar amb la furgoneta-ambulància allà on faci falta. És una setmana molt interessant i on també sols aprendre molt. Al estar a 75km, hauràs de

demanar a algú que et porti en cotxe, però això no és cap inconvenient. Un cop allà, pots decidir si quedar-t'hi tota la setmana a dormir (per només 17€ i el típic menú de la universitat per 2'50€) o anar i tornar cada dia en cotxe si trobes un grup que ho faci aquella setmana (es triga més o menys una hora en cotxe). Hi ha un

supermercat on pots comprar el teu menjar, però si pots és millor que ho portis de casa perquè sempre serà més barat. Horari de 8h a 14h.

- Clínica d'équids: com diu el nom, és la setmana que passes amb els cavalls. Et solen donar un cavall al teu càrreg i segueixes el seu cas tota la setmana. Pels matins i al final es sol fer un resum de cada cavall per conèixer tots els casos. L'horari és de 7'30h a 16h.

L'estada a l'hospital és realment enriquidora. Aquí els estudiants són considerats pràcticament veterinaris i realment fan tota la feina. Es podria dir que els veterinaris estan allà per consultar, per corregir si hi ha errors i supervisar la feina que fan els estudiants, però l'estudiant és qui passa consulta, atén al propietari sol (sense la presència del veterinari) i explora el pacient, decideix el tractament i procedeix a curar-lo ell sol, essent revisat pel veterinari al final. Es refien completament de tu, tu ets el responsable i decideixes. Això ajuda moltíssim a agafar rodatge en el dia a dia d'un veterinari i influeix molt en la teva manera de fer les coses en un futur.

Als finesos els agrada la feina ben feta, ensenyar, aprendre. Sempre intenten fer les coses el millor possible i no els veuràs mai enfadats. No són tan sociables com nosaltres al principi, però de seguida que els coneixes a poc a poc es van deixant anar més. S'ha de tenir paciència al principi, quan no coneixes a ningú a la clínica i tothom parla en finès, ja que et pots sentir una mica perdut. De totes formes, sempre hi haurà altres Erasmus a la clínica.

Al final de cada dia de treball, a les 15h normalment, es solen discutir els casos o et fan una presentació sobre algun tema d'interès. Si hi ha estudiants Erasmus a la sala, la presentació es fa en anglès. Insisteixo en què no sempre es parla anglès mentre tu estàs al davant, i que al principi costa adaptar-se a això. S'ha de ser una mica 'pesat' i insistir en què algú t'ho tradueixi tot.

• La Facultat

La facultat de Veterinària està situada a 30 minuts del centre en bus, al Campus de Viikki. És tot un complex semblant a la UAB, però més integrat en la ciutat, amb supermercats, gimnàs, tendes i demés facilitats molt a prop. Disposes d'una biblioteca de ciències molt a prop de l'hospital. La parada de bus es troba bastant a prop de l'hospital, així que no hi ha problemes en aquest sentit.

• Allotjament

El que vaig fer jo va ser demanar-ho per HOAS, una empresa que forma part de la universitat i que dona pisos exclusivament a estudiants. El problema és que has de demanar-ho quan abans millor i ells et donen l'opció de triar si vols un pis compartit, sol, etc. Però al final et col.loquen ells on poden el més a prop de la teva facultat que sigui possible (i això ho solen complir) i pot ser que et toqui un pis per a tu sol (com a mi em va tocar) en un bloc d'apartaments amb molts estudiants mes. Aquesta opció em va semblar al principi molt cara, però tenint en compte que tens bugaderia gratuïta, el pis per a tu sol, sauna gratuïta i molts veïns per a conèixer, al final trobo que val molt la pena. Per a que tingueu una idea de lo car que és, a mi m'ha costat 460€/mes, però et fan pagar a mes 500€ extres que et retornen un cop deixes el pis.

Web de HOAS: <http://www.hoas.fi/www/hoaswww.nsf/sp?open&cid=exchangestudents> .

Transport

Quan arribeu, us haureu de fer la Lyyra card

https://www.lyyra.fi/home.php?&lang_id=1 , que és la tarja de l'estudiant que us permetrà tenir descomptes pel transport, el menjar a la universitat (menú per 2'50€), museus, etc.

El transport en si és molt car. Per moure-us per Hèlsinki, el millor és treure's un

bonus per tots els mesos que estiguis allà, perquè sempre t'has de moure per una cosa o l'altra i si no la tens cada viatge et surt per 2'50€. Si te la treus, cada mes et costa uns 22€ i pots fer tots els viatges que vulguis incloent Ferry, Bus, Metro i Tramvia.

És una ciutat molt ben comunicada, que ofereix molta diversitat d'horaris i xarxes de bus. Al principi és estrany si estàs acostumat a utilitzar el tren o el metro per Barcelona, però de seguida t'hi adaptes.

- **Beques**

És molt important que a més de la Beca Erasmus, pogueu demanar altres beques. A les mateixes reunions de la UAB et solen donar tota la informació necessària per demanar-les, així que podeu anar a la web de la nostra facultat i mirar en l'apartat d'intercanvis.

Aquí teniu la que vaig demanar jo (a més de l'Erasmus):

http://www10.gencat.cat/agaur_web/AppJava/catala/a_beques.jsp?categoria=universitaris .

Busqueu en aquesta web la beca 'MOBINT' que és la que us interessa.

- **Activitats**

Esports.

Podeu apuntar-vos al gimnàs per un preu molt raonable per als estudiants (6 mesos per 59€ o tot l'any per 89€ l'any 2011). Seria l'equivalent al SAF, però amb la diferència que tenen 5 poliesportius repartits per Hèlsinki amb gimnàs i activitats dirigides i pagant la quota esmentada abans, pots entrar a qualsevol d'ells fins i tot els diumenges. **Web d'Unisport:**

<http://unisport.fi/yol/web/en/www/index.do> .

Lleure.

Finlàndia és famosa per les seves tendes de segona mà, molt abundants i escampades per tota la ciutat de Hèlsinki. Us recomano que passeu per allà abans si voleu moblar el vostre pis o si necessiteu qualsevol cosa, perquè la vida a Hèlsinki és bastant cara, però aquestes tendes ofereixen sempre roba, estris de cuina i mobles per un preu molt assequible.

La vida nocturna és també cara, però sempre hi ha ofertes per als estudiants i les associacions d'estudiants ofereixen sempre les mítiques festes Erasmus cada setmana.

El millor de Hèlsinki és que des d'allà es pot agafar un vaixell cap a Tallin, la capital d'Estònia, per només 18€ per als estudiants (anada i tornada). A més, les associacions d'estudiants t'ofereixen sempre viatges a Lapònia, Estocolm, Sant Petesburg... i més a prop de Hèlsinki mateix també pots conèixer els pobles del voltant: Turku, Tampere, Porvoo... així com la preciosa Regió dels Llacs, molt recomanable per anar-hi quan hi fa bon temps per agafar una de les típiques casetes de fusta al costat del llac.

El que vaig fer jo va ser agafar un mes sencer sense rotacions clíniques per a poder viatjar a gust. Basta que ho comunicis quan et donin l'horari de les teves setmanes de rotacions abans de venir a Finlàndia.

El fred i les hores de llum.

Com sempre, hi ha gent positiva i gent que no ho és tant. Una persona negativa no vindria per no trobar-se a -15C congelant-se de fred i sense sortir de casa. Una persona positiva aprofitaria per anar a patinar sobre gel al mateix centre de Helsinki, a fer ninots de neu amb els amics i a fer l'àngel sobre la neu. Veure el paisatge nevat i els llacs i tots els llocs congelats (inclòs la platja) és impressionant. Si vas ben abrigat, el fred no és un problema. Pel que sí que s'ha d'anar mentalitzat és per la foscor. A principis de novembre es canvia l'hora i a partir d'aquí les hores de llum es redueixen considerablement. Encara que el sol surti a les 6'30h del matí, s'allunya del cel cap a les 16h de la tarda, i així cada dia una miqueta menys de sol fins que s'arriba a amagar sobre les 14h al voltant del

Nadal. Hèlsinki ofereix moltes activitats per a passar l'hivern, només t'has de mantenir informat i posar una mica de la teva part.

En resum !

És una experiència molt recomanable, però has de tenir en conta el fred i que et costarà una mica al principi adaptar-te a no entendre res de la llengua, fins que al final ja sàpigues dir *Moi! (hola!)*, *Kiitos (gràcies)* o *Tervetuloa! (benvingut!)*. A més, sempre coneixeràs un munt de gent d'altres països per passar-t'ho el millor que puguis! Que gaudeixis de l'experiència!

Curs 2016-2017

Alojamiento .

Nosotras nos alojamos en una residencia de estudiantes: UniHome (Volukiventie 1b). Es muy nuevo, está bien equipado, si tienes cualquier problema con tu habitación te ayudan al momento, estás rodeado de un buen ambiente porque todos son jóvenes Erasmus como tú. Hay diferentes tipos de habitaciones que puedes escoger:

apartamento donde tienes tu cocinilla propia dentro de tu habitación, o habitación con cocina compartida, que es lo que nosotras cogimos, donde tienes tu habitación con baño individual y compartes zona común con comedor y cocina con el resto de inquilinos de tu piso.

Recomendamos nuestra opción ya que puedes hacer más vida social, conocer gente en caso de que vayas solo, es más barata y la habitación es más que suficiente para una persona. En cuanto a localización, esta residencia está a 20 min en bus del hospital veterinario donde hacíamos las prácticas, y a 40 min del centro si vas en bus o 30 min si vas en tren (puede parecer mucho tiempo pero no se nos hacía largo), y la parada de autobús está al lado de la residencia osea que a nosotras nos ha parecido muy cómodo. Recomendamos 100% esta residencia.

Transporte. Nosotras compramos una tarjeta de transporte público, que es de viajes ilimitados tanto de autobús, metro como tren, además también puedes usarla para coger un ferry que te lleva a una isla muy famosa de Helsinki: Suomenlinna. El precio está muy bien con el descuento de estudiantes, son unos 25€ por mes.

Universidad. Estuvimos haciendo prácticas en el hospital veterinario de la universidad.

Normalmente hacíamos 8h diarias, de 8h a 16h. Cada semana estás en un departamento diferente, hemos pasado por ejemplo por medicina interna, diagnóstico de imagen, cirugía... y siempre vas en grupos pequeños de estudiantes, unos 5 alumnos, tanto fineses como otros erasmus. Cada estudiante se apropia de un paciente del que se encarga de hacer todas las pruebas o simplemente hacer el seguimiento con el veterinario responsable.

Muchas de las veces los estudiantes Erasmus seguíamos a los fineses con su paciente, quien nos iba traduciendo la anamnesis que nos daba el propietario y las explicaciones de algunos de los veterinarios que no daban en inglés. Te permiten hacer bastantes procedimientos como sacar sangre o poner catéteres, y te van explicando como hacer otros.

Como en todo, siempre hay gente más o menos amable o que van a estar más o menos por ti, simplemente insiste en que quieres ayudar y estás ahí para aprender. Te encontrarás que hablan bastante en finés entre ellos con lo que puedes encontrarte un poco perdido/a, pero recuérdales siempre que estás delante que no entiendes el idioma para que hablen en inglés. Como consejo, aprovecha tu estancia allí para intentar aprender al máximo, pregunta todas tus dudas e intenta intervenir en todo lo que

puedas. Los veterinarios van haciendo algunas preguntas a los estudiantes sobre cosas que deberíamos saber de los diferentes casos. No pasa nada si no sabes la respuesta, normalmente te hacen pensar por ti mismo con una serie de preguntas para que llegues a la respuesta adecuada o te dicen que busques en los libros y que en unas horas quieren la respuesta. Son muy agradables y comprensibles así que no te encuentras presionado en ningún momento. Por otra parte nunca tengas miedo a hacer preguntas, aunque te parezcan que son muy tontas, siempre están encantados de explicarte cualquier duda que tengas.

Idioma. Como hemos dicho, la mayor parte del tiempo en el hospital hablan en finés, así que insiste en que si estás delante hablen en inglés. Te encontrarás que algunos propietarios que prefieren hablar en finés, pero bueno luego le puedes pedir a los estudiantes fineses que te traduzcan lo que han estado hablando. En la vida fuera del hospital no nos hemos encontrado con ningún problema con el idioma ya que prácticamente todos tienen muy buen nivel de inglés.

Alimentación. Entre semana siempre comíamos en la cafetería UniCafe de la universidad, donde por 2,60 € puede comer un menú completo de dos platos ¡está muy bien! En cuanto a la compra, a 5 min caminando de nuestra residencia teníamos un supermercado donde íbamos habitualmente (S-market), aunque a veces cuando queríamos hacer compras más grandes íbamos a Lidl o Prisma porque eran un poco más baratos.

Precios. En general todo es un poco más caro: carne, pescado y fruta por ejemplo se nota bastante, pero sólo es una temporada, así que tampoco conlleva un gran contra.

Viajes. Nosotras quisimos aprovechar todas las oportunidades de viajes que se nos presentaron. Fuimos a Estocolmo en un viaje organizado por la asociación para estudiantes Erasmus (ESN), totalmente recomendable. Fuimos a Tallin a pasar el día con un ferry que vale unos 20€ ida y vuelta. Si puedes, aprovecha que estarás cerca de Rusia para visitarlo.

No puedes irte de Finlandia sin visitar Laponia, nosotras fuimos con una compañía que te organiza todo el viaje con muchas actividades entre las que puedes escoger, se llama timetravels ¡tuvimos la gran suerte de poder ver auroras boreales! Los mejores meses para ver las auroras son finales de Febrero-Marzo, y cuanto más al norte subas más posibilidades tendrás de verlas.

Una de las actividades típicas que hacen los fineses cuando entra el verano es ir a una cottage cerca de un lago, otra de las actividades que si tienes la oportunidad deberías aprovechar, aunque cuidado con los mosquitos. Nosotras también fuimos a Turku, antigua capital de Finlandia a unas 2h de Helsinki, una ciudad muy bonita para pasear desde dónde puedes ir a visitar un archipiélago precioso.

[ESCOLA UNIVERSITARIA VASCO DE GAMA \(és una Universitat privada\)](#)

Opinions dels que hi ha estat:

Puedo decir que mi experiencia Erasmus en Coimbra ha sido muy buena.

Tengo que reconocer que en un principio Portugal no era mi destino favorito, ni mucho menos teniendo en cuenta la cercanía de países y ciudades en el centro de Europa. Pero poco a poco, con el paso del tiempo, me fui enamorando de ese pequeño país con el que compartimos frontera y que tenemos totalmente olvidado. Portugal es un país con identidad, con buena gastronomía y tradicional. Y Coimbra, como ciudad universitaria de Portugal, no es una excepción. Se trata de una ciudad pequeña en la que la Universidade de Coimbra (que no es la misma en la que he hecho yo el Erasmus) es el motor económico. Hay una cantidad de estudiantes inimaginable y el número de Erasmus también es altísimo (y digo altísimo). La vida universitaria impregna Coimbra, y hay una serie de tradiciones alrededor de ella que la

hacen muy especial. Las novatadas a los caloiros (los novatos de 1º), las tunas, el fado, las repúblicas, los trajes de estudiante, las fiestas universitarias...

Es una cosa muy especial que no me voy a detener a explicar con detalle porque no conseguiría que lo entendieras. Eso se ha de vivir. Como ya he dicho, hay muchos estudiantes Erasmus, lo que facilita mucho la adaptación a la nueva ciudad. Es verdad que hay un número muy alto de españoles, pero también lo hay de brasileños e italianos. No faltan polacos, turcos, franceses, alemanes... Lo bueno es que al ser una ciudad pequeña, sólo hay dos zonas para salir de fiesta, por lo que siempre coincides con unos o con otros y conoces mucha gente.

La universidad en la que estudié, la Univesidade Vasco da Gama, es una pequeña universidad privada en la que sólo se imparte Veterinaria. Al ser tan pequeña, el trato recibido fue excepcional. Los profesores son muy cercanos y puedes charlar con ellos a menudo fuera de las aulas. Repito, el mejor adjetivo para definir a esta facultad es familiar. En cuanto a la dificultad del centro... No sé, a decir verdad estudié bastante, no mucho menos de lo que lo hacía aquí en Barcelona, aunque es verdad que la vida es mucho más desahogada, no hice ningún trabajo en todo el año. Exámenes y ya está. Además, puedes escoger realizar las asignaturas por evaluación continua o por final, lo que es de gran ayuda a la hora de organizarte.

El punto negativo es que la facultad está a las afueras de la ciudad, por lo que se tiene que ir en autobús, que además no pasa con mucha regularidad. Pero bueno, muchos de los alumnos del centro disponen de automovil y siempre te acaba llevando uno u otro, por lo menos para volver.

Y eso es todo. En resumen, Coimbra fue una ciudad que personalmente me gustó mucho, y que recomiendo totalmente. Además, la vida allí es algo más barata que aquí, que en estos tiempos no es poca cosa.

Curs 17-18

Portugal es un país con una gran tradición académica y en Coímbra pude vivirlo de primera mano. Desde los alumnos novatos (Caloiros) hasta los de ultimo año (Finalistas) se implican al 100% en todos los eventos que se preparan en la ciudad durante todo el curso dedicados a los estudiantes. Se juntan los alumnos de todos los cursos y todas las carreras para celebrar las diferentes tradiciones por las calles de Coimbra (Festa das latas, Queima das fitas, Benção das pastas...etc). Pero no os explico más para que lo podáis ir descubriendo poco a poco como hice yo.

Facultad

La facultad de veterinaria queda un poco alejada del centro de la ciudad y el transporte público es un poco desastroso pero os puedo asegurar que después del primer día de clase ya tendréis a alumnos de veterinaria que os llevarán en coche hasta allí. La facultad es en realidad una escuela privada y no forma parte de la UC pero eso no os supondrá ningún problema. Es una escuela pequeña donde en cada curso hay unos 40 alumnos más o menos. Al ser tan pocos alumnos te relacionas con gente de todos los cursos y a lo largo del año se organizan cenas donde se juntan todas las personas de la facultad incluso los profesores. La relación con los profesores es muy cercana y en todo momento están dispuestos a ayudarte en lo que haga falta. Desde antes de llegar a Coimbra ya tenía asignado un Buddy (un alumno de allí) que se puso en contacto conmigo para informarme de todo lo que necesitase y en cuanto llegué me implicó al 100% en su día a día para integrarme en la vida portuguesa.

Las clases son en portugués pero a los profesores se les entiende bien y en las clases es un buen momento de aprender el idioma. Los exámenes los podéis responder en español si lo preferís pero después de estudiarlo en portugués al final acabas respondiendo en portugués.

En febrero ellos tienen un mes en el que van a hacer prácticas fuera de la universidad y se paran las clases así que yo tuve un mes de vacaciones en el que aproveche para viajar por todo el país!

Idioma

Fui a Portugal sin saber nada de portugués y he vuelto con un nivel B2 y en 2 meses me presentaré al C1 así que no es ningún problema ir ahí sin saber nada. Claro que siempre es mejor tener una base para no andar preguntando tanto al principio pero en pocos días lo vas pillando. Os recomiendo sin ninguna duda integraros completamente en la cultura y con las personas locales. Habrá muchos grupos de españoles de erasmus con los que al principio tendréis tentaciones de juntaros pero desde mi experiencia personal, si podéis, id con vuestros compañeros de clase portugueses porque lo disfrutaréis mucho más.

Actividades

Además de la vida universitaria pude conocer la vida del rugby allí. Yo ya practicaba rugby aquí y decidí continuar con ello en Portugal. Al principio oír al entrenador hablar rapidísimo en portugués no fue fácil pero, como en todos lados, fui recibida con los brazos más que abiertos y me ayudaron en todo. Por lo tanto, aquí os dejo otra recomendación, apuntaos a alguna actividad fuera de la facultad y si es rugby no dudéis en ir al equipo de la Agraria. ¡De allí volví con un gran grupo de amigos!

Dónde vivir?

Os recomiendo vivir en cualquier lugar cerca da Praça da Republica. Ahí es donde encontraréis toda la vida de la ciudad y queda muy cerca de otros lugares con mucha actividad como por ejemplo la zona de Sé Velha.

Además de todo esto, Portugal es bastante más barato que España así que cualquier cosa que hagáis o compréis lo haréis más felices.

Así que os recomiendo al 100% Coimbra como ciudad de Erasmus porque Portugal pasara a ser vuestra segunda casa.

UNIVERSITÉ DE LIEGE – BELGICA -

Quan parlen de “Cliniques de” es refereixen a les pràctiques, semblant als mòduls d’aquí, però allà es matriculen per separat, i només haureu de fer les pràctiques corresponents a les assignatures que escolliu. Nosaltres ens vam matriculat de tot el bloc de pràctiques i allà ja ens ho van arreglar per fer només les que tocaven. En quant a l’idioma, pràcticament el 100% de les classes són en francès. Al principi et sembla que no entens res, però en menys d’un mes ja veus que sí que estàs entenent i inclús ja casi prens apunts mig en francès. A més, la universitat ofereix uns cursos de francès gratuïts que, a més de ser molt útils, sobretot al principi, són convalidables per crèdits de lliure elecció. A més, ofereixen la possibilitat d’examinar-se dels diferents nivells del DELF per un preu bastant més assequible que a Barcelona.

Localització de la facultat de veterinària:

Liège, vindria a ser una mica com la UAB, ja que la major part de les facultats es troben a un campus (Sart-Tilman) que està a 20-30 minuts de la ciutat, tot i que hi ha la facultat de lletres que sí que està al centre de la ciutat (és on s’han de fer els tràmits inicials i els cursos de francès). Hi ha un bus que et deixa davant de la facultat de veterinària (num 48, parada “Botanique”) o altres que et deixen molt a prop.

Altres activitats:

Liège és una ciutat petita i amb un gran nombre d’estudiants, que estan sempre disposats a sortir de festa a “le carré”. Com bé indica el seu nom, “le carré” és com un quadrat que avarca uns quants carrers on es concentren la majoria dels bars on els estudiants belgues acostumen a sortir de festa.

Transport:

És una ciutat molt ben comunicada amb una gran xarxa de trens i d’autobusos (no hi ha metro), i el transport públic no és gens car, sobretot pels estudiants. A més, quan comença el bon temps, es comença a omplir de bicis. De totes formes, està tot molt a prop i generalment es pot anar caminant als llocs.

En quant al clima, la veritat és que el dies acostumen a ser bastant grisos, tot i que quan plou, son quatre gotes i molt finetes. A partir de final de desembre i fins al febrer-març, és època de neu i fa molt de fred, però, en general, les cases estan ben preparades.

Tots els diumenges, es desplega un gran mercat al costat del riu on venen de tot, des de menjar fins a roba i cosmètics, inclús alguns productes de "teletienda"!! jeje

On viure:

A Bèlgica, o almenys a Liège, és molt típic trobar edificis petits i d'uns 3-4 pisos que els han habilitat per fer 2 o 3 habitacions en cada pis compartint lavabo i cuina amb la resta d'habitants del pis. A això li diuen "kot".

Hi ha una residència al mateix campus, però només accepten estudiants fins a 6 mesos. També hi ha "kots", pisos, habitacions,... a pobles al voltant del campus, però jo us recomanaria buscar algo al centre de la ciutat. Es tracta d'una ciutat d'estudiants, pel que hi ha cap problema a l'hora de trobar un "kot" ja que hi ha una gran oferta. Si hi ha un que no uns convenç, millor busqueu un altre, que el trobareu sense grans problemes (nosaltres vam trucar a uns 20 anuncis i vam anar a veure uns 5-7 llocs diferents, i en 5 dies ja havíem trobat on viure :D) A la web de la facultat hi ha un apartat on podeu trobar informació i ofertes d'allotjament. Tot i això, no cal patir gaire perquè al principi de curs està ple d'anuncis de "kot à louer" i en menys d'una setmana haureu trobat un lloc on viure (si pot ser amb gent d'allà, millor) per uns 200-350€/mes. Mentre busqueu allotjament, podeu instal·lar-vos a "l'auberge de jeunesse" que es troba també al centre de la ciutat, i on trobareu un gran nombre d'ERASMUS en la vostra situació.

Si voleu anar pel segur, hi ha una altra residència al centre, la cityliving, que em sembla que s'ha de reservar habitació per internet.

Liège curs 2017-2018

A la Facultat de Liège, el darrer any, el sisè, els alumnes fan una estada a fora de la universitat d'un semestre i, a l'altre, fan 13-16 setmanes de pràctiques a la Universitat. Si el que vols és dedicar-te als petits animals i t'agrada que et fotin canya, vés-hi; i ha molt bons experts a la facultat i s'aprèn moltíssim. Pel que fa a les altres especialitats, es veu que es més tranquil.

Jo no vaig tenir una bona experiència; vaig anar-hi durant el meu cinquè any sense haver fet totes les assignatures d'especialitat de petits animals (ja sigui per convalidacions o perquè no podia agafar tants crèdits) i allà em varen demanar molt més del que em podien demanar, fins i tot coses que no toquem. A final del semestre vaig haver de fer un examen oral on se'm van fer preguntes qualsevol sobre els petits animals. L'estrès entre els estudiants les setmanes prèvies a l'examen eren desmesurables, sobretot perquè alguns s'estaven 14 hores diàries a la UCI durant 14 dies seguits i d'altres feien nits.

Pel que fa al que he pogut veure dels altres cursos, sembla similar al nostre. Els belgues (i francesos) que estudien en aquella facultat tenen una afició a estudiar bé i a parlar del que envolta al sector de veterinària, fet que motiva força. També tenen un sector molt "fiestero"

UNIVERSITÀ DEGLI STUDI DI MILANO – ITÀLIA

Jo recomanaria un erasmus a qualsevol estudiant de qualsevol carrera, és una experiència que t'enriqueix molt com a persona. L'únic problema de fer un erasmus és el tema econòmic, quan jo vaig marxar em donaven uns 300€ al mes, depen de la destinació pot ser suficient per cobrir la major part de gastos, però pot ser que no en tinguis ni per l'allotjament.

En el meu cas, vaig estar a Milà on el nivell de vida és més alt però la universitat de Milà ajuda molt els erasmus. Ens van oferir residència que era molt més barata que llogar una habitació. Si t'allotjaves a la seves residències et donaven una tarjeta per menjar, que funcionava una mica com un ticket restaurant, només havíem de pagar 2,80€ pel menú. El transport era més barat que aquí i les tarifes del mòbil també.

WARSAW UNIVERSITY –POLÒNIA

CURS 2013-2014

La experiència ERASMUS es una de las más divertidas, didácticas en cuanto a experiencias que uno puede aprovechar siendo estudiante. La oportunidad de poder estudiar en otro país con diferente cultura, lengua, gente y metodología en la universidad, aporta mucha vitalidad y agranda el campo de visión de esta sociedad globalizada y su manera de funcionar. Además, el aprender y utilizar lenguas distintas a la nativa enriquece tanto a la persona como a sus posibilidades de relacionarse, encontrar trabajo en el extranjero y mucho más. Conocer gente de muy distintas culturas ayuda a valorar mucho más la propia y a respetar mucho más las de los demás. En definitiva, es un método accesible a todo estudiante con el cuál aprende del mundo y de uno mismo además de disfrutar de una experiencia irrepetible.

Como en todo, tiene sus pros y sus contras:

Entrar en una facultad dónde no conoces a nadie ni las instalaciones te hace perder tiempo buscando y entendiendo el día a día del lugar. Algunos profesores puede que, no entiendan la situación en la que estás y pueda haber mal entendidos, tanto a nivel de horarios, como de solapamiento de prácticas y lecturas.

La falta de un conocimiento pleno en la lengua que se utiliza ahí (en mi caso el inglés) lleva a algunos mal entendidos, aunque nada serios ni incorregibles.

Por otra parte, estos contras se pueden utilizar como pros a la hora de aprender a resolver problemas en una situación y ambiente inusual.

En lo que refiere a mi experiencia Erasmus en Varsovia, Polonia, de la parte académica criticaría el poco interés de algunos profesores en entender mi situación, el pasotismo demostrado a la hora de solventarte algún problema, como solapamientos de prácticas u otros.

También, la poca ayuda, o más bien, los problemas que me causó el coordinador Erasmus de la universidad de Varsovia al no demostrar nada de interés en mi situación como estudiante de intercambio.

Por otra parte, muchos profesores concedores de este tipo de programas de intercambio me ayudaron en lo que pudieron, además de los compañeros de clase, los cuáles probablemente son la mejor ayuda. En cuanto a los problemas con el coordinador, aconsejaría a los futuros viajantes de llegar y reunirse con el coordinador de la universidad de destino para hablar de la situación y llevar las ideas bien claras de lo que quiere cursar y puede.

El idioma del país, al ser un tanto difícil, no lo pude aprender excepto algunas expresiones. No obstante, mejoré mi inglés y lo pude aplicar a todo tipo de situaciones. Es verdad que allí no todo el mundo habla inglés, pero las situaciones en las cuáles la comunicación era casi imposible fueron pocas (siempre puedes preguntar a gente joven que te ayude), y supongo que no hay nada que no se pueda solucionar a base de gesto y señas (señalas el producto deseado en tiendas, por ejemplo). También aprendí a chapurrear otras lenguas latinas como el portugués, francés, italiano; y expresiones en idiomas un tanto exóticos para mí como el turco, ruso o alemán.

En cuanto a temas externos a la universidad, podría decir que casi el 100% de las experiencias fueron positivas. Conocer gente nueva, de diferentes culturas, con diferentes hábitos, idiomas, horarios, carácter, etc. es una experiencia totalmente positiva sin lugar a dudas. La oportunidad de conocer gentes diferentes en poco tiempo es muy enriquecedora.

La comodidad de viajar al estar en pleno continente europeo es otro punto a favor. Tanto viajes en Polonia como en otros países fueron de los planes más agradecidos que tuve. Además, los viajes salen mucho más baratos y más cortos en cuanto a tiempo de llegar al lugar de destino.

Tantos viajes me brindaron la oportunidad de conocer geográficamente Polonia mucho más de lo que conozco mi propio país!

Hablando de temática económica, Polonia es en general más barato que España. La beca Erasmus no te salva de nada, pero bien utilizada te ayuda a pagar vuelos, parte del alquiler y poco más. Y, al ser todo más barato, la verdad que la supervivencia es mucho más fácil que en Barcelona. En mi caso, gasté mucho menos que estando un curso en la UAB y me permití más caprichos como viajar, ocio...

Como conclusión, diré que pese a algunos contratiempos que te trae el moverte a otro sitio, animaría a todo el mundo a participar en un programa de intercambio, ya que todo son experiencias positivas, enriquecedoras y memorables; las cuáles uno no obtendrá si no intenta salir de la rutina y aprovechar esta oportunidad. Como crítica constructiva diré que se podría mejorar la comunicación entre ambas facultades en cuanto a "papeleo" se refiere.

Animo a todo estudiante a tirarse a la piscina y probar la gran experiencia del intercambio, no deja opción al arrepentimiento y estimula las ganas de repetir.

CURS 2013-2014

El Erasmus es una de las mejores oportunidades que nos ofrece la Universidad, además de la más completa. Te permite conocer desde dentro un país extranjero, su cultura, su idioma, su plan educativo y sus oportunidades de trabajo. Permite tener una perspectiva distinta a la que conocemos si nos quedamos en nuestro país natal y este detalle puede ser clave para encontrar un trabajo que verdaderamente se adapte a ti o para tener más autonomía en cuanto a exigencias laborales.

Podrá haber personas que se sientan indecisas por el tema económico, y es verdad que la beca no da para vivir si vas a un país cuyo nivel de vida es parecido al nuestro. Pero siempre hay posibilidades de ir a países baratos en los que se vive bien y de los que no se habla demasiado, como en mi caso Polonia. Las experiencias serán las mismas que en cualquier otro, así que no es excusa.

Sin duda, la mejor parte del Erasmus es el intercambio de ideas con personas de diferentes culturas, incluso algunas que no tenía ni idea de que existieran. Es la oportunidad de conocer el mundo entero en un período de tiempo limitado y de hacer actividades que en tu país no puedes hacer o no te atreverías a hacer. El hecho de estar limitado por un tiempo, incrementa tu capacidad de adaptación a cualquier tipo de situación que pudiere presentarse en un futuro. Sobre todo, el hecho de expresarte en un idioma que no es el tuyo y conseguir entenderte con personas de distintas ideologías y puntos de vista. Aprendes a tratar a cada persona según sus reacciones y a saber en qué situaciones puedes hacer o no algo. Esta característica es la que las empresas y contratantes tienen en cuenta cuando reciben un currículum de alguien que ha estudiado en el extranjero.

Aparte de las nuevas oportunidades profesionales, el Erasmus es una experiencia que todo el mundo debería vivir a nivel personal y cultural. Una oportunidad para independizarte aunque sea solo por un tiempo y aprender a convivir con todo tipo de gente y lo que significa la tolerancia y el respeto. Es una oportunidad para ser capaz de hacer cualquier cosa que te propongas en un futuro y para perfeccionar tus formas de estudio, bien sea por el hecho de ser en otro idioma, bien porque tienen distinto sistema.

En mi caso, diré a favor de Polonia que es un país que ofrece muchas actividades, y muchas personas de todo el mundo lo eligen como destino. Durante el tiempo que estuve allí me sentí tranquila y cómoda ya que los habitantes son de ideología muy abierta aunque también hay que decir que no hablan muy bien el inglés, pero los que lo hablan lo hacen muy bien, más o menos como en España diría. Es muy barato por lo que viajar dentro del país era una actividad habitual entre los Erasmus y tiene regiones con montañas, parques naturales, lagos, incluso playa. En primavera puedes organizar cada fin de semana una actividad.

La facultad de Veterinaria de Varsovia deja un poco que desear, eso es cierto. Pero es, principalmente, debido a que no tienen la comodidad que tenemos en la nuestra de tener todas las instalaciones juntas en una misma facultad. Allí la estructura es un poco más caótica pero te acabas acostumbrando. Los

profesores son de toda clase, como en todos lados, pero por lo general es mucho más fácil sacarse el curso allí que en Barcelona, a pesar de tener horas lectivas más intensas. Puede ser un buen momento para subir la media del expediente.

Lo que he aprendido gracias al Erasmus, es que siempre hay cosas que aprender, y cosas que cuando las descubres no sabes cómo podías vivir sin saberlo. Si no aprendemos y experimentamos mientras tenemos oportunidad, ¿cuándo lo haremos?

Curs 2015-2016

L'Erasmus a Varsòvia ha estat una de les millors i més completa experiència de la meva vida: una nova ciutat (no tan diferent de Barcelona), una nova llengua, una altra moneda, nous amics (a vegades de països que no saps ni situar en el mapa), etc. En definitiva, una experiència molt recomanable! Però com en totes les coses en aquest món, hi ha un costat bo i un costat dolent. El costat bo ja el deus conèixer; és la raó per la qual estàs pensant d'anar d'Erasmus! El costat dolent és bàsicament l'organització del grau de Veterinària a la SGGW.

En primer lloc, als estudiants de veterinària no se'ns dóna unes indicacions clares durant l'inici del curs. Els estudiants de la resta de carreres reben mails informatius de la que és la Coordinadora d'Erasmus amb informació relativa a les dates i els cursos que han triat. En el meu cas, ningú no em va avisar que començaven les classes de veterinària (nosaltres començàvem abans el curs, com sempre!) i va ser només per casualitat que vaig entrar al web i ho vaig veure. A més, em vaig haver de posar en contacte amb el nostre coordinador, perquè la nostra carrera en té un altre de diferent, i anar-li al darrere per tal que em donés tots els horaris. Després d'una reunió que va durar unes 4h perquè hi vam anar tots els Erasmus de veterinària junts i ens havia de resoldre molts dubtes individuals, vaig sortir amb una bona sensació. El coordinador és un home divertit i calmat i sempre treu el tema de la independència de Catalunya. Ara bé, quan comences a tenir problemes per quadrar els horaris, perquè els tindràs, i és impossible contactar amb ell (acostumat a trucar-lo abans d'anar al seu despatx en persona) et canvia una mica l'opinió. El seu tarannà calmat esdevé una mica irritant: "Don't worry, we can manage it" diu sempre, sense arribar a respondre els teus dubtes... No et rendeixis; "go ahead" amb paciència i pregunta de nou, al final t'ho solucionarà.

A més de quadrar els horaris, els problemes amb què em vaig trobar jo van ser els següents:

- Algunes de les assignatures que vaig triar i que se'm van acceptar al Learning agreement no existien.
- No podia cursar assignatures del semestre 11 perquè tenien places limitades i perquè al decà no li donava la gana. Perquè ens entenguem, una de les assignatures que jo havia triat consistia en un curs de 3 dies al zoo de Varsòvia. Les places eren limitades, vaig contactar amb la noia que s'encarregava de l'organització i em va dir que en quedava una de lliure i que si la professora de l'assignatura i el decà no tenien cap inconvenient podria unir-me. La professora no va posar cap pega, el decà sí. És simple: l'assistència dels Erasmus a les assignatures d'aquest semestre està prohibida.
- Les assignatures amb moltes hores de pràctica i més d'un estudiant Erasmus tampoc no permetien la nostra assistència a les pràctiques. És el cas de MICAC II. El professor de cirurgia em va convidar a participar a les pràctiques dels estudiants regulars, que eren 30h. El segon dia que hi vaig anar, em va enviar un correu per informar-me que no podia assistir-hi més perquè algun estudiant s'havia queixat de la meva assistència. Sí, sé el què estàs pensant, jo també vaig al·lucinar.

La solució a tots els problemes eren els "Erasmus projects ". Consisteixen en classes pràctiques per grups petits d'estudiants Erasmus. Aquestes classes poden ser a la universitat o a les clíniques dels professors (el que segons el meu parer, és un privilegi). El problema és que no acostumen a seguir ni un horari ni un temari preestablert, de manera que pots fer més coses o menys coses que els estudiants regulars, i normalment era la segona opció. A més, l'experiència a les clíniques tenia un altre inconvenient: l'idioma.

En els dies de molta feina el professor no tenia temps de traduir tota la informació del polonès a l'anglès i havies de suposar el que estaven dient els propietaris.

Tot i aquests inconvenients, les avaluacions són generoses i és una bona oportunitat per pujar la mitjana de l'expedient.

Torno al tema de les pràctiques vetades pels mateixos alumnes... És un tema més greu del que sembla. Implica que els estudiants manen sobre els professors i l'única raó és econòmica. Resulta que a SGGW s'ofereix el grau de veterinària en polonès de manera gratuïta (educació pública) i en anglès com a estudis privats i molt cars (unitat internacional). Els estudiants Erasmus seguim els cursos de la unitat internacional i, tot i que no tots, alguns dels estudiants internacionals no estan disposats a compartir les seves classes pràctiques amb els Erasmus, que no paguen tant. Estan en el seu dret, però crec que els estudiants no n'hauríem de pagar les conseqüències i que les universitats haurien de trobar una solució que no perjudicés cap de les parts. El fet de no anar a les classes pràctiques també dificulta fer amics: ells ja es coneixen de 3, 4 o 5 anys enrere i tu només els veus de tant en tant, en classes teòriques on vas a prendre apunts; no hi ha cap interacció. Sempre parlo de manera general, hi ha excepcions i al final coneixes la gent, però costa! A més, els altres Erasmus estan com tu i tenen moltes ganes de conèixer gent nova. No siguis tímid/a ni t'espantis amb el que et dic, coneixeràs gent meravellosa!

La majoria/Totes les meves "queixes" es podrien haver evitat sabent-ho d'antuvi, així que encara que t' hagi semblat que hi ha massa complicacions, no t'acovardís i vés-hi: no et penediràs!

Curs 2018-2019

Erasmus en Varsovia

Podría decir que mi Erasmus en Varsovia ha sido el mejor año de mi vida.

Varsovia es una ciudad que no tiene nada en especial, ni naturaleza, ni nada histórico remarcable, pero lo mejor que tiene es el ambiente Erasmus. Así que es un destino que tenéis que elegir si buscáis una ciudad con mucha vida social, y no si buscáis un destino donde aprender mucho de veterinaria.

La universidad se llama SGGW, y recomiendo, y más que recomiendo que os quedéis en la residencia. La residencia está ahí mismo, en el campus, que está a las afueras de Varsovia. Pero eso no impide que os mováis por allí y que vayáis a la ciudad ni nada, porque el transporte público y el uber van de maravilla y son baratísimos. Las habitaciones no son una maravilla son de dos o de tres y como baño y cocina compartidos con bastante gente, pero es que es el lugar perfecto para conocer gente, haces mucha piña y todas las actividades Erasmus son allí, además de que os ahorrareis bastante dinero.

Y en el campus también será donde deis las clases. Es un campus tan grande como el de la UAB. Las clases y la organización son un poco caóticas, el coordinador, Maciej, pasa bastante así que hay que insistir mucho sobre cualquier tema y tener paciencia porque es un poco pesado, pero al final todo sale.

Los profesores son bastante buenos con la gente Erasmus y ayudan, hay algunas clases que tendréis con más estudiantes de allí que son todo gente irlandesa y de países escandinavos porque la universidad está dividida en la parte polaca (pública) y la línea inglesa (privada). Y otras clases serán solo de Erasmus de Veterinaria, esas son más flexibles y bueno es bastante más asequible que en la UAB.

Yo recomiendo muchísimo que vayáis a Polonia, es una experiencia inolvidable, es un país que está muy preparado para los Erasmus. Hay un grupo que se llama ESN, funciona por todo Europa pero en general en esta universidad funciona fenomenal, organizan viajes, eventos, bueno de todo y te ayudan mucho a adaptarte.

Y bueno la universidad no es lo mejor pero para hacer asignaturas de cuarto está bien, hay muchas que te puedes convalidar, y aunque no vais a aprender igual que en la UAB, es decente, y si os esforzáis un poco podéis hasta subir nota.

CZECH UNIVERISTY OF LIFE SCIENCES PRAGUE – REP.TXECA.

- Les classes són en anglès; els professors tenen un anglès fluït, però se'ls entén perfectament i, la majoria, són molt macos i sempre els pots preguntar si no entens res. No hi hagut cap problema per adaptar-me, a més, només arribar ja t'envien directament com a la "gestió acadèmica" pels erasmus i allà t'expliquen tots els papeleos que has de fer i també et donen noms de gent que ja ha arribat i que està per la residència. Amb la resta d'erasmus tot super bé, es la filosofia erasmus suposo, tothom té ganes de conèixer gent i de fer amics, així que cap problema. Recomano mil anar a Praga perquè és una ciutat increïble on és impossible avorrir-te, a part que és preciosa. Crec que és la millor opció entre els països on les classes són en anglès.

- Anar d'Erasmus és una experiència que recomano a tothom. Crec que és molt positiu en tots els sentits, tant en el personal com l'acadèmic.

Tens la possibilitat de practicar una llengua estrangera, conèixer moltíssima gent d'arreu del món, un país diferent, la seva cultura i la seva gent des de dins...

Jo vaig anar a Praga i crec que la meva elecció va ser molt encertada. És una ciutat preciosa, ni massa gran ni massa petita, amb un moviment d'estudiants impressionant, hi ha moltíssimes coses per fer i amb moltes facilitats pels estudiants (descomptes en transport, activitats culturals...); en general és força econòmica. A més té l'avantatge que està situada al centre d'Europa i des de Praga és molt fàcil viatjar a la resta de capitals europees (Viena, Budapest, Berlín, Varsòvia, Bratislava...) i moltes altres ciutats importants.

La universitat és molt maca, les assignatures totalment assequibles i el tracte amb els professors molt proper, et faciliten les coses per tal de que tothom segueixi el ritme de les classes i pugui assolir els objectius.

A la universitat hi ha una residència on hi viuen molts dels Erasmus i també del país. El lloguer és barat i hi ha molt ambient. Jo recomano l'allotjament a la residència.

Personalment m'alegro moltíssim d'haver pres la decisió de fer un Erasmus. Vaig passar un quadrimestre genial, vaig fer nous amics amb els quals encara conservo el contacte, vaig aprendre molt, vaig millorar el meu anglès, vaig visitar ciutats i molts altres llocs, ara conec aquest país, la seva llengua i la seva gent,...

Si teniu ganes d'aprendre, obrir la vostra ment, ampliar els vostres horitzons i passar uns mesos inoblidables jo no dubtaria ni un moment!

ECOLE NATIONALE VETERINAIRE TOULOUSE- FRANÇA

Curs 2012-13

Hola possible futur Erasmus a Toulouse. Em dic Marta, vaig fer l'estada a Toulouse de gener a juny 2013 i t'explicaré una mica el meu erasmus.

En resum ha estat una experiència increïble, tot i que no conec ni una sola persona que no valori en conjunt com positiva la seva experiència erasmus. A Toulouse he aprofitat molt el nivell acadèmic de l'universitat i totes les pràctiques que fas allà. En comparació amb Barcelona per exemple, allà els estudiants tenen moltes més responsabilitat, el que et permet aproximar-te una mica més a la vida real.

La ciutat és increïble, plena d'estudiants, coses a fer, programes culturals (museus, exposicions, teatre, concerts), llocs per menjar i sortir a prendre algo, la veritat val molt la pena.

La gent: a la ciutat pots conèixer tota classe de gent interessant i pintoresca. A la universitat l'ambient una mica més tancat, similar al d'una residència d'estudiants- està bé perquè aviat coneixes a tothom i s'organitzen bastantes coses, però si no surts d'allà es fa una mica pesat veure sempre la mateixa gent, parlar dels mateixos temes.

Obviament parlo de la majoria d'estudiants, si coneixes a la gent una mica millor també pots trobar gent molt interessant amb la que fer plans alternatius.

Nivell de vida com a estudiant: fas moltes hores a la universitat, però aprens molt. Pots menjar bé i fer esport, el restaurant de la uni val uns 3€ i hi ha cada dies diverses activitats organitzades al mateix campus. L'allotjament a la universitat no és massa car, però és una mica penible pels Erasmus, perquè comparteixes una habitació molt petita amb una altra persona. A la ciutat és una mica més car però si ho mires amb antelació i sobretot si tens una mica de sort pots trobar coses molt asequibles.

Com apunt, havent parlat amb molts amics de la meua mateixa promoció que han anat a altres llocs: Budapest, Polònia, Praga, Oslo, Helsinki i Brasil estic molt contenta d'haver triat, de veritat que és una bona opció.

Com a consells personals si tries aquesta destinació: intenta agafar-te totes les assignatures de quart que puguis i sobretot intenta agafar "stage des animaux de production" per fer una estancia a qualsevol clínica de França, agafat un pis entre el centre i la universitat (per patte d'oie, casselardit o saint cyprien), comprat una bici, menja sovint al restaurant de la universitat, intenta fer algunes activitats amb els francesos (així t'integraràs molt millor), com a llocs a la ciutat- postes de sol la Daurade, kebab a chez nous les libanais (allà mateix) i café+tarta a flower bar i cafe populaire per anar a prendre algo o sortir de festa i com a consell final, no t'estressis quan ho estiguis organitzant tot, amb l'administració a França has de tenir molta paciència, sobretot quan coneguis a Madame Artero.

Espero que disfrutis molt la teua experiència Erasmus i ten en compte que és una oportunitat única de la carrera que et fa viure moltes experiències en un període de temps. Vagis on vagis, cada lloc t'aportarà unes coses diferents.

Curs 2013-14

No se'm dóna massa bé això d'escriure. Però vaja, us faré un petit resum del que m'ha semblat l'experiència. És la meua opinió personal, si després trobeu que és completament diferent del que he escrit em sembla perfecte.

La experiència en resum ha estat molt bona. Però heu de saber un parell de coses. Si voleu anar-vos-en a beure durant un any sencer, no trepitjar la universitat, etc. (el que alguns anomenen "orgasmus") no serà

fàcil a França. Pel que he sentit d'altra gent, potser millor aneu a Itàlia. Allà s'ha d'estudiar i hi ha moltes pràctiques obligatòries, que estan molt bé, però que gasten molt de temps. En general, jo sortia més o menys el mateix que a Barcelona, és a dir 2-3 dies a la setmana.

En quan a pràctiques, pel meu gust son genials. En general, a partir de 3er comences a fer rotacions a l'hospital. No hi ha masses professors, i en general son els de 4at que ensenyen als de 3er i els de 5è als de 4at. Et deixen fer moltes coses, per exemple, a cirurgia de 3er ja faràs castracions de gossos solet/a. L'anestèsia la portes també sense ajuda de ningú (algú de 4at ajuda a calcular les dosis) i en general tens molta llibertat de moviments.

Allà estan més especialitzats en vaques, i per tant el temari sobre aquesta espècie és molt gran. Les pràctiques de "patologia de remugants" son un mes sencer de dilluns a diumenge de 7 del matí fins molt tard... És molt dur, però si us agraden com a mi serà genial. A més, em sembla que a França les vaques tenen un valor individual molt més gran i per tant es fa més clínica que a una granja espanyola/catalana.

En quan a relacions, depèn molt de cadascú. Jo em duia molt bé amb els Erasmus i amb les franceses i francesos, tot i que alguns Erasmus deien que els francesos no els integraven prou. Jo crec que si que ho feien, però en fi, teniu les 2 versions.

Però el més important és que tornareu amb moltíssims amics, de molts països del mon. És la millor part del Erasmus, les amistats que es fan.

Per la llengua, jo el francès era quasi una llengua materna, i per tant no puc dir si és difícil al començament o no. Però en general, al final tothom ho ha aprovat més o menys tot, i ha tornat amb molt bon nivell de francès. N'hi havia uns quants que abans d'arribar a França no parlaven res/quasi res de francès. Us recomano que la llengua no sigui el vostre motiu principal per anar-vos-en, i que tampoc sigui un impediment.

Bé, ja us havia dit que no era bo escrivint, així que em sap greu si no és massa extensa la carta ^^

Resumint, una de les millors experiències de la meua vida, si esteu dubtant per algun motiu en concret no penseu massa. Aneu-hi!

Curs 2013-14

Jo vaig fer 4rt de carrera i vaig demanar un beca erasmus per fer l'últim curs fora. Vaig demanar Toulouse perquè estava relativament a prop de casa, tenia cert nivell de francès i m'havien dit que la clínica de grans animals estava força bé (aquí a Barcelona jo trobo que és bastant pobra, tot el contrari que en petits).

Al principi costa tot bastant, trobar lloc per viure, compte al banc, telèfon, assignatures... no t'enteres de gaires coses... el primer mes és una mica bogeria, fins que no tens les quatre coses importants controlades. Però després allà coneixes a gent que està com tu, t'ajudes uns als altres... fas molta pinya, es converteixen quasi en la teva família durant 9 mesos.

Pel que fa als estudis, de vegades és una mica rotllo les equivalències entre assignatures d'aquí i d'allà, són sistemes una mica diferents, per exemple, allà no hi ha malalties infeccioses i clínica de remugants, allà va més per espècies i de cada espècie fas totes les malalties i la medicina... (més o menys eh). Per sort la Teresa Rigau (Coordinadora d'Intercanvis durant el curs 2008-09) mai em va posar cap problema, al contrari, em va facilitar molt les coses. I mira que la dona d'allà de relacions internacionals a mi no m'agradava gens, no em va ajudar en res, al contrari. Els francesos són bastant especials, no són fàcils (hi ha de tot com a tot arreu) però la burocràcia francesa és molt pitjor que aquí, ells mateixos ho reconeixen. I més quan no parles bé la seva llengua, no fan gaires esforços per entendre't.

El millor que jo vaig trobar a Toulouse és que fan moltes pràctiques i molts "stages" i jo penso que tota l'experiència que jo tenia abans de posar-me a treballar no l'hagués tingut quedant-me aquí (parlo sempre en relació a la veterinària rural, potser en petits animals aquí està millor). A la facultat de Toulouse hi ha un hospital de remugants i els ramaders porten les seves vaques, ovelles... i els alumnes se n'encarreguen ajudats dels professors, dels interns... a part, també hi ha autòpsies als animals morts a l'hospital i visites ambulants amb els profes de problemes col·lectius dins d'una explotació (com auditories de granja).

El seu sistema és un mica diferent, la meva impressió és que ells fan moltes més pràctiques que nosaltres, obligatòriament han de fer uns mesos de "stage" amb un veterinarí (allà els veterinaris estan més oberts a tenir alumnes en pràctiques, fins i tot t'acullen a casa seva o a la clínica ja hi ha un lloc per dormir els que fan pràctiques). Jo allà vaig tenir l'oportunitat de fer moltes pràctiques amb veterinaris i arran d'això vaig aconseguir la meva feina actual. A més, el seu últim any és només de pràctiques, mig any a l'hospital de petits o de grans o de cavalls... i mig any es dediquen a fer la tesi (perser doctor veterinarí a França han de presentar una tesi, un treball fi de carrera, sinò no poden exercir).

Les festes, sí, fan una festa de benvinguda als erasmus i cada divendres es feia una festa al local dels estudiants, un local que tenen una barra i fiquen música... els laboratoris organitzen moltes conferències i després et posen coses per picar i tal... també organitzen esdeveniments esportius... fan moltes coses, de vida estudiantil en fan molta.

I a Toulouse, la ciutat mateixa, hi ha molta vida d'estudiant, molt. Jo, després d'aquest primer any d'erasmus, amb assignatures teòriques, vaig demanar un erasmus practicum i me'l van donar, i vaig fer com el seu últim any de carrera, rotacions a la clínica de remugants + participació en un projecte al País basc francès sobre l'Agalaxia contagiosa en ovelles...

Es fa molta pinya amb la gent que coneixes a l'erasmus, els dos anys que he passat d'erasmus han estat diferents però la relació de sentiment que s'estableix, no amb tothom, però amb certes persones amb qui t'hi entens més, és bastant forta. És inevitable relacionar-te amb espanyols, i amb qui fas més pinya és amb aquests... Jo mantinc relació amb una basca que està fent un internat en una clínica prop de Burdeus, amb una italiana que és "charge de consultation" en oftalmologia a Toulouse, un noi que està a París també d'intern en cavalls... i amb alguns francesos. I la relació que s'estableix és molt forta, moltes festes, molts sopars, exàmens, t'expliques els problemes, il·lusions pels anys futurs, decepcions... I una cosa molt important és que t'obres de ment, en moltes coses, et treus de sobre molts prejudicis, moltes pors, molts tòpics... va molt i molt bé marxar fora, i si és més d'un any, millor. És una ampliació de mires molt gran. I no sé què més, una mica, després del rotllo que t'he fotut, així és com ho vaig viure jo...

Jo no m'empenedeixo d'haver-ho fet, al contrari, no crec que hagués tingut tantes oportunitats si m'hagués quedat aquí. I tot el que he viscut i la gent que he conegut... això és algo increïble, no té preu...

Curs 2014-2015

Els estudis de veterinària a Xile també duren 5 anys, tot i que hi ha un 6è any per fer el projecte final. A la Universidad Mayor (UM), la uni on es pot fer l'intercanvi, existeixen 4 branques/línies diferents:

- Ambiental
- Salut pública
- Producció animal
- Salut animal

Podeu escollir fer assignatures de diferents branques. Al final del document podeu veure la “malla curricular” organitzada segons els 5 anys de carrera i les diverses assignatures que es poden cursar.

Organització de les assignatures

Primer de tot t'assignen un tutor que serà qui t'ajudi en qualsevol tema o problema que tinguis, encara que no estigui relacionat amb la universitat. El primer dia cal reunir-se amb el tutor per escollir les assignatures, i en funció de si hi ha plaça o no, mitjançant la seva gran destresa, s'organitzen aquestes assignatures de manera que et quedin acumulades totes en dos o tres dies si és possible. D'aquesta forma aconseguixes anar a la universitat només 3 dies encara que sigui matí i tarda.

I perquè és important fer això?

1. Per tenir dies lliures per conèixer Xile
2. Perquè el campus està MOLT lluny del centre de Santiago (!!!)

Per arribar al campus cal agafar el metro (parlarem del metro més endavant) i després el bus especial de la UM. Si no hi ha trànsit, amb bus es tarda 15-20 minuts, en hora punta pots arribar a tardar una hora en fer el trajecte. A la imatge de google maps es pot veure A: Campus de la UM i B: Santiago Centre Web de la facultat de veterinària: <http://www.umayor.cl/um/medicina-veterinaria-umayor/>

Controls – Sortides – Treballs - Exàmens

Normalment es fan 2 controls per assignatura més l'examen final, i són acumulatius.

Si l'examen final no s'aprova al cap d'una setmana tens una altra oportunitat per repetir-lo. En aquest tema no sol haver-hi problemes amb els estudiants d'intercanvi. Algunes assignatures (o “ramos” com ells diuen) tenen dues o tres sortides, que són obligatòries. Sobretot les de la branca ambiental. Però són molt interessants per conèixer el paisatge i els voltants de Santiago.

Cal entregar un o dos treballs per cada assignatura. Alguns es fan en grup i altres individualment.

Biblioteca

La biblioteca a Xile (i crec que a tot Sud-amèrica) és més un bar que una biblioteca. Els estudiats solen reunir-se allà per parlar o només per trobar-se. Pocs la utilitzen per estudiar o per treballar, així que no us espereu unlloc silenciós com les nostres biblioteques. Si realment voleu silenci, cal buscar una altra biblioteca, nosaltres vam descobrir la de Providència, al costat de la Tourism National Service, que era força tranquil·la.

Activitats de la universitat

La mateixa universitat organitza, amb tots els estudiants d'intercanvi, moltes activitats diferents.

Durant les primeres setmanes es fa una visita guiada per Santiago. És molt interessant no només per conèixer la ciutat i la seva història, si no també per conèixer els altres estudiants.

També dona la opció a fer algun esport cada setmana. N'hi ha molts per escollir i no cal pagar res.

Cada mes aproximadament es fan sortides de 2 a 4 dies. Excursions per conèixer els voltants de Santiago, sortides a la platja, per anar a esquiar a Los Andes,... El preu es més baix que si les fas pel teu compte.

EL VISAT

Per tal de poder viure a Xile com a estudiant estranger, cal obtenir la Visa d'estudiant. Els tràmits, al Consolat Xilè a Barcelona, no són extremadament complicats, però és molt important dur tota la documentació al dia i segons les seves exigències. Per això recomano començar a fer-ho amb antelació, a més, després poden tardar fins a 30 dies en tenir-lo fet.

La documentació necessària, en el meu cas, era:

- Certificat de matrícula o carta d'acceptació emesa per la universitat de destí.
- Acreditar la solvència econòmica que et permetrà subsistir durant el període d'estudis***
- Certificat d'Antecedents Penals
- Certificat Mèdic
- Passaport
- 4 fotos de mida passaport

***Per acreditar la solvència econòmica és necessari demostrar que es disposa de 600 euros per cada mes que viuràs a Xile. Per exemple, si l'estada serà de 6 mesos; $6\text{mesos} \times 600\text{€} = 3600$ euros. Per demostrar això, pots fer-ho davant de notari, o per altra banda, reunir la quantitat necessària en un número de compte (a nom de l'estudiant millor), i demanar al banc en qüestió el certificat corresponent. Aquest últim cas és l'econòmic perquè no cal pagar el notari, però més complicat ja que cal aconseguir els diners necessaris.

TRANSPORT

Santiago de Xile és, com moltes capitals Sud-americanes, una ciutat enorme on hi viu la majoria de la població xilena. Així doncs, el transport públic és molt important pels ciutadans.

Metro

Santiago de Xile té metro. Inicialment sembla que té moltes parades i que abasta gran part de la ciutat, però no és així si ho compares amb tota la població que l'utilitza i amb la grandària de Santiago. Habitualment s'ha de combinar el metro i el bus per arribar a un punt en concret.

Tot i que en hora punta poden arribar a passar metros cada 2 minuts, sovint has d'esperar al segon o al tercer que passa per poder entrar. Per això és preferible evitar el metro en hora punta.

Bus

El bus és una altra opció de transport econòmica. També té el mateix problema que el metro en hora punta, però per altra banda la cobertura és major, pots arribar a qualsevol part de la gran ciutat amb bus, o amb una combinació de busos. A més, els conductors són molt amables, i t'indiquen on has de baixar, quin bus és el que hauries d'agafar,... Ah, i hi ha alguns busos que circulen tota la nit!

Targeta

Per pagar el metro i el bus es necessita una targeta, s'anomena "BIP!" i es pot comprar a diferents punts de la ciutat, normalment prop de les estacions de metro. Aquesta targeta no presenta descomptes de cap tipus, però la pots carregar amb tots els viatges que vulguis i així no has de fer cua a la taquilla cada vegada que vols viatjar. Per sort som estudiants i podem pagar molt menys per utilitzar el transport públic. Per tenir aquest gran descompte necessitem una altra targeta que fa la universitat. Es tarda un mes o un mes i mig en fer-se, és per això que com més ràpid es facin els tràmits per aquesta targeta millor. Igual que la T-10 que tenim aquí, serveixen per bus i metro i per fer transbords.

Taxi

El taxi és molt més econòmic que a Barcelona. L'utilitzàvem sobretot per la nit quan no hi ha gaire més opcions de transport. A més, la ciutat de nit pot ser una mica més perillosa, com totes les grans ciutats, així que el taxi, compartit entre uns quants, resultava la millor opció.

Existeixen dos tipus de taxi; el privat, i el compartit. El privat és el que coneixem nosaltres, i el compartit és el que va a un punt en concret i es comparteix amb altres persones que també van a aquesta localització. COMPTE! Igual que com passa a Barcelona, quan els taxistes detecten que som estrangers, fan el recorregut més llarg i conseqüentment ens cobren més. Així que el millor és demostrar-li que sabem el camí, o indicar-li per on t'agradaria que anés,...

LA CIUTAT

On viure

Com ja he dit anteriorment, Santiago és una ciutat gegant, formada per "comunas" i cada comuna per diversos "barrios". Conseqüentment, i com és normal, hi ha barris on és millor no viure-hi, ja sigui perquè són de classe súper alta i només s'hi poden trobar mansions, o perquè són barris una mica perillosos, sobretot de nit.

Casa? Pis compartit? Residència?

- Residència: Són molt cares i amb una normativa força estricta. No hi pot entrar gent que no sigui resident, ni alcohol, ni fumar, i potser hi ha un horari i tot.
- Pis compartit: Si coneixes a bona gent des d'un principi, podeu llogar entre tots un pis. Però és important tenir en compte les despeses en aigua, gas, electricitat... que és molt car. I fer totes les gestions per tenir Internet.

La resta són tot coses positives.

- Habitació: També tens l'opció de llogar una habitació en una casa familiar. Però cal respectar les normes de la família, i no sempre és el més econòmic.

- Casa d'estudiants: La millor forma de viure a Santiago segons la meva experiència és en una casa d'estudiants.

Hi ha moltes cases grans, antigues i molt peculiars que ofereixen habitacions a estudiants. Solen ser cases amb 8-10 habitacions, menjador, cuina, 2 lavabos amb dutxa i terrassa o pati. Els gastos i el wifi van inclosos en el preu de l'habitació. S'hi crea un ambient estudiantil molt agradable. S'aprèn molt, es comparteixen experiències, viatges, sentiments,... s'hi fan grans amistats, i grans festes també! L'únic inconvenient és que en algunes d'aquestes cases també hi viu el casero (el propietari de la casa), i pot ser que sigui "muy buena onda" o tot el contrari.

!!! Sigui el que sigui on aneu a viure, és molt important estar a prop d'una estació de metro!

Què fer?

Santiago de Xile ofereix infinitats de coses per fer, cada dia, en cada moment, tant de dia com de nit, de dilluns a diumenge, en llocs tancats o a l'aire lliure.

Hi ha molts teatres i la majoria d'obres són molt barates. També hi ha molts concerts i festivals de música, gratuïts o molt econòmics. Al Parque O'Higgins, un dels més grans, sempre hi ha activitats.

És important:

- Anar a prendre un "terremoto" a la Piojera
- Comprar verdura i fruita al Mercado de la Vega i peix al Mercado Central (molt molt econòmic i boníssim)
- Celebrar Fiestas Patrias al setembre
- Anar a Plaza Brasil a ballar "cueca", escoltar música típica xilena i conèixer joves xilens.

TERRATRÈMOLS

Bé, pel que nosaltres són terratrèmols, per ells són “temblores”, ja que estan molt acostumats a sentir com la terra es mou sota els seus peus. És normal estar dormint i despertar-te per culpa dels moviments de tot el que hi ha al teu voltant. Però no cal exaltar-se gaire, ja que és un país on les construccions estan fetes antisísmiques i no sol haver-hi problemes.

TARGETA de CRÈDIT/DÈBIT

En el meu cas, em vaig fer de Caixa Nova Galícia (ara no sé exactament com es diu ja que ha canviat moltes vegades de nom). Amb aquesta targeta podia treure diners d'un banc xilè fins a 3 vegades de forma gratuïta per part de Caixa Nova. Els treia sempre del mateix banc on, no sé per quina raó, tampoc em cobraven més comissions. A més, amb Caixa Nova podia pagar amb la targeta de forma il·limitada sense comissions. No estic intentant vendre el producte, però és important tenir en compte el tema targeta, ja que les comissions són molt elevades quan operem des de l'estranger.

VIATJAR

Xile és un país fantàstic amb molts recons per descobrir. Val la pena aprofitar un intercanvi a l'estranger per viatjar, sol o amb amics, i sempre acompanyat d'una guia de viatges (la Lonely Planet funciona força bé).

A tot arreu hi ha hostals molt econòmics, això sí, cal estar preparat per aguantar moltes hores d'autocar (autocars molt ben equipats, res a veure amb els nostres). La millor forma de viatjar sense gastar gaire doncs, és amb autocar, però també es pot contemplar l'opció d'anar amb avió. Recomano la companyia LAN, que és sud-americana i té una gran cobertura a part de moltes ofertes (promociones) diàries. És important anar mirant cada dia la web per tal d'enganxar una d'aquestes meravelloses ofertes. Web de LAN:

http://www.lan.com/es_cl/sitio_personas/index.html

Alumna curs 17/18 Xile, estada semestral

Xile:

Xile és el país més desenvolupat de tot Sud-Amèrica. Malgrat això, no deixa de ser un país en vies de desenvolupament, i com a tal, la vida allà és molt diferent a la d'Europa. En general és un país bastant segur si es prenen les precaucions adequades. Personalment, al ser noia i viatjar sola et fixes molt en aquestes coses i això no ha estat un impediment per a fer cap viatge per Xile no països fronterers, tot i que, repeteixo, s'han de prendre precaucions.

No crec que sigui una destinació adequada si penses en un Erasmus de “sortir de festa totes les setmanes, despreocupar-te i no fotre un pal a l'aigua”. A Xile, i a Sud-Amèrica en general, veuràs coses a les que al primer món no estem acostumats, et tocarà fer un esforç i adaptar-te molt a la forma de vida d'allà. Si vius acord amb el ritme de Sud-Amèrica, surts del microambient de l'Erasmus, i tens ganes de viatjar sol, és una destinació que et canvia la manera de veure les coses.

La universitat i la facultat:

Jo vaig participar al programa UAB Exchange amb el que la UAB té conveni amb la Universidad Mayor (els estudiants li diuen “La U”). L'educació pública a Xile no està “ben gestionada” com a Espanya. Té moltes carències pel que tant les universitats públiques com a les privades hi accedeix (en general) estudiants procedents d'escoles privades ja que els de la pública no tenen prou formació ni recursos per poder-hi accedir. La pública té un cost (segons el que vaig entendre) d'uns 10.000€/any acadèmic, i la privada d'uns 11-12.000€/any acadèmic.

La Universidad Mayor és una universitat privada, i el director és l'exministre d'economia, i això es nota molt en el concepte que té la d'universitat pel que fa a la educació impartida i a la seva gestió.

La Universidad Mayor té els seus pros i contres:

- Tens un tracte i una atenció molt personalitzada i propera, pel que facilita molt la gestió de qualsevol tipus de cosa que et pugui sortir, tant acadèmica com extraacadèmica. Tenen un equip de relacions internacionals (RRII) format per la Roxana, la Geraldine i la Pía, que són com les teves mams i tenen tot controlat i t'ajudaran sempre amb el que sigui. A part t'organitzen sortides turístiques i activitats. La coordinadora d'intercanvis és el teu àngel de la guarda, la Paulina Sotomayor. I t'ajudarà en tot el que necessitis pel tema assignatures i horaris i demés.

- Seminaris de benvinguda: l'equip de RRII organitza dues jornades amb uns seminaris de benvinguda on sí que t'expliquen molta palla però també toquen tots els temes més importants sobre la teva estada a Xile per tant NO TE'LS SALTIS (a parts són obligatoris).

- Programa de pràctiques: molt extens. Pots anar al mateix hospital de petits de la U.Mayor, a la clínica a l'hipòdrom de Santiago (que és de la U.Mayor), a moltes clíniques de petits que tenen conveni amb la U.Mayor, al Zoo de Santiago, al Zoo de Buin, i si no tens classes teòriques pots fer estades lluny de Santiago a Granges, o centres de cria de cavalls de carreres, o anar al sud a un centre d'investigació de fauna salvatge... Jo recomano molt convalidar les pràctiques professionals de la UAB aquí perquè tens un ventall molt ampli. Ara bé, s'ha d'anar amb compte. Al ser privada, tenen una política d'assistència a classe molt rigorosa (teories i pràctiques) a les que no pots faltar-hi, i si et poses malalt has de portar un justificant del metge i la factura dels serveis que t'hagin donat a la clínica a la que hagis anat. Per tant, si vols fer pràctiques lluny de Santiago procura no agafar cap assignatura teòrica.

- Tria d'assignatures: A abans d'arribar allà tens poc accés (per no dir gens, ja que jo el vaig haver de reclamar) a les guies docents de les assignatures d'allà, de manera que surts de Barcelona amb un *learning agreement* i allà li dones la volta completament, però no t'espantis, hi ha certes compatibilitats, sobre tot amb assignatures de 2n i 3r, i sinó sempre pots tirar d'optatius si estàs a 4t-5é. El que és més complicat és fer quadrar els horaris ja que al agafar assignatures que molt probablement estan en diferents anys acadèmics es poden solapar i ser un impediment a l'hora de seguir les classes (directament no et deixen agafar-les perquè no podries assistir a les dues assignatures). Les assignatures optatives de l'últim any són molt diferents a les de la UAB i pots fer coses com fauna marina, medicina alternativa, cria d'èquids... Molt recomanable fer-ne alguna i convalidar-la per crèdits optatius de 5é. A mi em va encantar *Mamíferos marinos* amb la biòloga marina María José Pérez-Álvarez.

- Qualitat de la docència: veuràs que en general el professorat és molt jove, de manera que, com tot, té coses bones i dolentes. De bo té que les classes són molt dinàmiques i no se't fan un tostón. També hi ha molta proximitat amb el professor, però per contra, en alguns casos (no tots) el temari es gestiona de forma desorganitzada. També veuràs que les assignatures d'economia i gestió empresarial tenen molt de pes. De fet durant la carrera tenen moltes assignatures d'economia ja que el director de la uni és qui és. Això es tradueix en que els estudiants van molt forts en economia i gestió i potser si fas gestió empresarial, el professor dona per fet conceptes que no saps i vas una mica de cul perquè t'hi has de posar i fer una mica de recerca pel teu compte, però res és impossible. Com a tot arreu hi ha de tot, i hi haurà profes que t'agradaran més i altres que menys. A mi em va encantar el profe de Salud Pública e inocuidad alimentaria (Diego Varas) que va fer el màster a la UAB i es nota que té una percepció de l'educació i les implicacions del nostre paper com a veterinaris en la societat molt modernes. El tema de la teoria no és com a la UAB. Els Kg d'informació per minut que hem de recopilar als apunts en una classe de 50 minuts a la UAB potser equival a 4 classes de teoria a la Mayor. La gent triga 15-20' a seure al seu lloc i començar a escoltar i els professors ensenyen de manera que t'expliquen moltes coses i molts exemples, però bàsicament volen que et quedis amb els conceptes més importants molt clars, de manera que no et mors passant apunts a net com un desgraciat i a casa bàsicament et toca repassar el powers i fer treballs. Com a punt negatiu diria que molts cops tindràs la sensació d'estar perdent el temps a classe i de que són poc seriosos. En general els professors no fan servir el canal oficial de comunicació (el que seria el nostre

moodle) per avisar de canvis importants i per exemple, a mi em van canviar un examen de dia i la delegada ho havia de comunicar a tot el grup però només ho va fer pel grup de whats app i unes 6 persones que no érem al grup no ens vam enterar del canvi, i com això altres històries...

La ciutat i on viure:

Santiago és una ciutat gegant. Barcelona al seu costat és com el pati del cole.

Seguretat: En termes de seguretat, depèn molt dels barris per on vagis, però és molt probable que durant la teva estada et robin el bolso, la jaqueta, el mòbil.... No són robatoris violents, simplement, si vas amb el mòbil a la mà pel carrer escrivint, te l'estiren i bye mòbil. O bé al metro a l'hora punta, també és molt freqüent que et robin alguna cosa.

Sobre tot al principi, que et mous perdut per la ciutat, ets un blanc fàcil perquè portes escrit a la cara que ets estranger i no saps on vas.

Allotjament: Per trobar allotjament, jo recomano Las Condes o Providencia sobre tot molt a prop del metro (essencial). La primera raó és que Huechuraba (que és el barri on està la facultat de veterinària) està al quinto pino y cada dia trigues 1h30h – 2h en anar i tornar. La segona és que són barris més o menys ben estants, més carets que el centre, però jo crec que compensa perquè el centre és "la Jungla", com li dèiem amb la meva companya de pis. Molt barat però molt d'acinament, menys segur...etc.

Per torbar pis, jo vaig fer-ho per la web <https://www.compartodepto.cl/> i no vaig postular per les cases que et proposa la uni perquè volia certa llibertat i no viure amb una família. La veritat és que crec que vaig tenir sort amb el pis i la companya havent-ho fet a distància. El que fa molta gent és que arriba allà i s'estan una setmana o dues al hostel Providencia mentre busquen apartament o casona (cases grans on viuen 10-20 estudiants) i així poden anar a veure el pis abans de pagar. També és una bona opció i hi ha molta oferta.

Transport: El que és primordial és que la teva casa estigui super a prop del metro, perquè el servei de les micros (bus) és molt erràtic i mai saps si arribes a l'hora o no. Has de fixar-te en poder arribar fàcilment a la parada Escuela Militar o Vespucio Norte, perquè la U.Mayor ofereix un servei de bus gratuït fins a la facultat des d'aquestes dues parades i el faràs servir cada dia.

El metro i les micros van amb una targeta recarregable, la BIP. És força car i la BIP per estudiants la pots comprar quan la universitat ja t'hagi tramitat la sol·licitud a l'estat i triga moltíssim (a mi em va arribar quan em quedaven 3 mesos per acabar l'intercanvi).

Per moure't per la ciutat et recomano descarregar-te la app 2Gis que és un mapa de la ciutat que té totes les línies de metro i bus i pots fer-la anar sense internet.

Banc:

Important ja que les taxes que pagues per treure diners del caixer són molt altes. La meva recomanació és obrir-te una compta especial al Santander mentre siguis a Espanya (sobre tot fer-ho abans de marxar perquè des d'allà no podràs fer res), que et permet retirar diners de qualsevol sucursal del Santander a Sud-Amèrica sense pagar comissions.

Jo vaig aplicar per la beca Iberoamerica del Santander però no me la van donar. Molts companys meus d'altres universitats van fer-ho i se la van donar, i val la pena perquè són 3.000€. Per provar no perds res.

Oci i viatges:

Santiago és gegant i hi ha de tot per fer. L'únic inconvenient són les distàncies, que tot està lluny perquè és una ciutat enorme. Per Providencia, el centre, Barrio Italia, Bellavista, Ñuñoa... està ple de bars i restaurants per prendre algo. Ja ho aniràs descobrint!

Si ets amant de la naturalesa Xile és un MUST HAVE per conèixer. Malgrat les classes són obligatòries, la universitat t'encoratja molt a fer algun viatge i si tens ganes acabes fent malabars per fer escapadetes de 5-6 dies (negocia amb els porfes que són enrotllats). Jo vaig poder anar a bastants llocs però els top que tothom fa són:

- Patagonia

- Atacama i Uyuni
- Perú
- Valparaíso
- Pichilemu

Valoració personal:

A nivell d'estudis no vaig estar molt satisfeta, tot i que tampoc crec que hagi perdut el temps però m'ho imaginava diferent. Malgrat això, no lamento ni un segon haver anat allà. Crec que és una experiència que et marca un abans i un després.

No compris bitllet de tornada. Quan acabis l'intercanvi queda't, disfruta de Sud-Amèrica, viatja a Perú, a Bolívia, a Argentina, a Brasil... allà on puguis. No ho lamentaràs mai de la vida!

UNIVERSIDADE FEDERAL DE GOIAS – BRASIL

Curs 2011-12

Goiânia és una ciutat d'interior. La cultura de agropequària és molt forta, sembla una mica el texas brasileny.

La universitat de veterinària és molt bona. **El més positiu és la possibilitat de fer pràctiques.** Potser les classes teòriques són una mica més fluïdes que les d'aquí, però en quant a pràctica ens passen la mà per la cara.

Els alumnes de primer any ja saben posar vies, fer curatius... a l'hospital de la facultat et deixen participar de molts procediments i de fer-los tu mateix.

La ciutat no és gaire bonica però la gent és molt receptiva.

La universitat et dona allotjament en una casa d'estudiants que es troba dins del campus, aquest està bastant allunyat del centre de la ciutat (una mitja hora, 40 minuts de bus).

L'allotjament és totalment gratuït, però comparteixes quarto amb 2 persones més, i la cuina i els banys són comuns en tota la casa (és una residència d'uns 150 estudiants). La vida aquí és bastant barata, però el transport públic és pèssim i fa que al final facis bastanta vida al campus.

En general puc valorar com a molt molt positiva el meu intercanvi. M'ha obert mil oportunitats professionals fins al punt que ara per ara em plantejo molt seriament passar uns anys aquí al brasil, treballant amb animals silvestres.

Si algú està interesat i vol qualsevol informació o ajuda em pot enviar email: laurrts@gmail.com

Curs 2013-2014

Brasil és un país molt diferent a Catalunya, i a qualsevol país europeu. Per això, al anar-hi a viure, la meua maleta estava carregada moltíssima il·lusió, però també moltes pors i preconceptes. Res millor que una immersió total en la cultura estudiantil brasilenya, per adonar-me que en aquest país no només es balla samba, i no només es pren el sol a la platja de Copacabana. Brasil em va sorprendre des del primer dia per la capacitat de la seva gent per acollir i fer sentir benvingut a tothom. Es tracta de gent humil però molt molt i molt càlida. Gràcies a aquesta característica dels autòctons, he pogut descobrir inmenys racons inacessibles als turistes, menjar els menjars de "la mama" brasilenya, aprendre les seves danses i esports,

i conversar sobre les preocupacions reals de molts i moltes estudiants. Recomano a tothom que es plantegi anar a Brasil no crear unes expectatives massa concretes. Aquest país té MOLTÍSSIMES coses a ensenyar-nos, però no sempre són els estereotips que solem veure a la televisió. "

Curs 2015-2016

L'intercanvi com ja és sabut no és només la possibilitat de cursar unes assignatures o pràctiques a un altre país, és tot un conjunt d'experiències gratificants que et fan créixer com a persona.

Un dels estímuls principals d'anar a Brasil és la possibilitat d'aprendre una llengua nova, que al ser d'origen llatí, amb poc temps un pot aprendre'n. El no saber portuguès no és una barrera per a no escollir aquest país com a destí, sinó una motivació més per a adquirir cultura. Des del primer moment un es pot comunicar i amb menys de dos mesos un pot parlar fàcilment en qualsevol conversació.

Brasil és un país amb un poble molt càlid. La gent és molt acollidora i curiosa, molt caritativa i bastant similars a nosaltres en el fet de ser socials i oberts. Fer amistats al país de l'alegria és inevitable, difícilment un es sent sol.

La facultat de Veterinària de la UFG-Goiânia pertany a una universitat pública on hi ha gent de tots els nivells socials, cosa que ajuda molt a integrar-se i conèixer realment les persones d'allà, la cultura als diferents nivells socials i entendre la seva realitat.

És una facultat jove amb moltes ganes de fer-se gran. Els professors acaben sent amics, molt propers i sempre amb ganes d'ajudar. Són molt flexibles en quant a horaris, entrega de treballs i exàmens, s'adapten totalment a l'estudiantat. Tampoc els hi és un problema el no saber gramàtica portuguesa, accepten el nivell de portuguès que un tingui i toleren l'anglès, castellà i inclús català, ja que per proximitat gramàtica i perquè a l'àmbit científic s'utilitzen termes d'origen llatí rarament no s'arriba a l'enteniment.

Durant la meua estada vaig fer assignatures i també pràctiques i em va ser de gran utilitat ja que allà et deixen fer més coses pràctiques que a qualsevol lloc d'Europa, un estudiant surt d'aquella facultat amb experiència pràctica. Un només ha de tenir-ne ganes.

El nivell acadèmic és similar al de la UAB, però amb uns horaris menys carregats el que ajuda a assimilar millor totes les matèries, i l'enfocament és més per aprendre els conceptes bàsics de cada matèria i és a escollir de l'estudiant el voler o no aprofundir coneixement en aquell camp.

Fora de la Facultat, la vida al campus i a la ciutat és molt divertida. Un s'ha d'adaptar als horaris d'allà i saber per on es mou.

El Brasil té uns índex de delinqüència elevats i s'ha d'anar amb compte a l'hora de, per exemple sortir de nit. Intentar no anar sol, anar per llocs coneguts i sempre informar-se amb els locals sobre aquest tema. Una vegada sabut, és molt tranquil.

Goiânia és una ciutat jove amb molta gent jove i molts estudiants. Durant tota la setmana hi ha events culturals i els caps de setmana hi ha molt per fer. Des de mercats, fires i exposicions fins a concerts, teatre i discoteca.

La ciutat es troba a l'Estat de Goiás, un Estat amb molta natura per gaudir. Viatjar des d'allà cap a paradisos propers és molt fàcil i econòmic comparat als preus d'aquí.

L'experiència d'anar allà ha sigut molt gratificant, m'ha aportat molt tant com a futur veterinari com a persona. Sens cap dubte animaria a tothom a experimentar l'estada al Brasil.

UNIVERSITY OF NOTTINGHAM – UK

Curs 2017-18

Yo de momento voy muy bien por aquí, la gente es muy maja y me está ayudando mucho. Las prácticas son muy útiles y en general no se repiten muchos conceptos. Las asignaturas son muy interesantes y estoy aprendiendo mucho. Es un ambiente más tranquilo que Barcelona pero está muy bien y las instalaciones de la universidad son super modernas.

Lo único que considero que hay que tener en consideración es el nivel de inglés, hay que hacer un poco de esfuerzo. En relación al coste de vida es un poco más elevado que en Barcelona pero con la ayuda de la beca se puede compensar.

UNIVERSIDAD AUTONOMA DE NUEVO LEON – MÈXIC

2016/2017

El intercambio académico que yo realicé se efectuó con la UANL, situada en Monterrey, Nuevo León México, tuvo una duración de 10 meses. En los cuales, el primer semestre cursé las asignaturas en las instalaciones de la universidad y en el segundo semestre realicé las prácticas profesionales externas.

La ciudad está situada en el Norte de México, el clima es árido y cambiante, pero está rodeada de montañas, que pueden ser un atractivo importante para aquellas personas que les guste el montañismo. Monterrey, es una ciudad grande e industrial, está comunicada por dos líneas de metro y autobuses. La universidad se encuentra en una zona tranquila, desde la parada de metro de San Nicolás, sale un bus interno y gratuito para los estudiantes.

La infraestructura de la universidad consiste en un edificio donde se imparten las clases, se encuentran los laboratorios, los despachos de los profesores y el hospital clínico de pequeñas especies. Este hospital tiene una infraestructura mucho más simple, pero permite a los estudiantes realizar voluntariamente visitas, tratamientos y cirugías, y los médicos encargados eran muy competentes. Mis compañeros aun siendo estudiantes eran clínicos autónomos muy bien preparados, sin duda, por toda la práctica que les permitían realizar.

Otro edificio consiste en la biblioteca, donde se pueden consultar libros y utilizar los ordenadores (aunque deben alquilarse). Y otro pabellón, con varios corrales, donde sitúan ganado, caballos, conejos y diferentes especies animales que se estén utilizando en ese momento para las investigaciones. Así como unas gradas, ya que se llevan a cabo subastas en el recinto. Por otro lado, se está construyendo un hospital equino, que en 2017 estaría acabado.

Empezaré a contar mi estancia por el primer semestre. Yo me alojé en una casa recomendada por la UANL, en la cual vivíamos varios estudiantes y la dueña.

La dueña, nos proporcionaba comida, limpieza y seguridad y me movía por la ciudad en metro y Uber (un servicio de taxis por app) y sacaba dinero en un banco situado al lado de la facultad (Banorte).

Las clases en la universidad son de dos horas, algunas veces teníamos salidas a granjas u otras instalaciones, en dicho caso el transporte nos lo proporcionaba la universidad. Me gustó especialmente la asignatura de biotecnología de la reproducción, ya que, aunque fueran los sábados se trataba de una

asignatura muy práctica, que fomentaba el autoaprendizaje y con las que realizamos muchas prácticas. También la asignatura de Medicina de Animales Silvestres en la cual realizamos un viaje a Guatemala para observar guacamayas salvajes.

En los aspectos generales de la ciudad, tengo que decir, que es una ciudad muy diferente a la imagen mental que se suele tener de México. El carácter de la gente puede ser más rígido que en el resto del país, pero sólo inicialmente, siempre me ayudaron y dieron todas las facilidades que pudieron. Es una ciudad con una fuerte influencia norteamericana. Por un lado, la ganadería es muy importante y la charrería y el montar a caballo son prácticas habituales, por lo que los alumnos suelen ir con botas vaqueras y sombrero a la facultad. Y por otro, hay una gran cantidad de franquicias e industrias, y un ambiente más liberal en la zona centro, barrio gótico y la zona de San Pedro. Esto también hace que sea una ciudad más cara que el resto del país.

También hay zonas peligrosas de las que te advierten en la universidad, de hecho, al llegar de intercambio hay programada una charla para conocer la ciudad, consejos, conocer otros estudiantes de intercambio y te ponen en contacto con ellos. Además, suelen escribirte para ver que tal estas.

En el segundo semestre lleve a cabo mis prácticas externas en el Centro de producción agropecuaria de León, situado a 4 horas de Monterrey. En ese centro, estaba encargada de la clínica de bovinos. Teníamos en el rancho 400 vacas, terneros, ovejas, cabras, caballos para el trabajo y un rancho cinegético de venados. Vivía en una casa adaptada para los estudiantes con 7 compañeros (aunque a veces éramos más), trabajábamos de 08-16h no podíamos salir del rancho en nuestras horas libres pero, uno de cada dos fines de semana eran libres. Estuve en dicho centro 2 meses. Después fui al centro del país a la cuenca lechera de Tizayuca (situada a 40 km de CDMX), a ser ayudante de un doctor en reproducción de la UNAM. Estas prácticas fueron muy exigentes, trabajábamos desde las 6 de la mañana a 6-7 de la tarde y prácticamente no tuve días libres. Pero aprendí muchísimo, mi encargado cuidó mucho de mí, me encontró un lugar seguro donde alojarme en la misma cuenca y una bicicleta con la que desplazarme.

Además, me rotaron en diferentes ámbitos, reproducción, medicina preventiva, patología (en la sala de necropsias de la cuenca) y clínica y cirugía.

Por último y aunque a mí me hubiera gustado ampliar esta parte mucho más, México es un país increíble para visitar y conocer toda su enorme diversidad. Cada estado es diferente en paisajes comida, cultura y carácter y es una experiencia única el hecho de lanzarse, luchar contra las adversidades (que siempre habrá, en el caso de México es el peligro y el machismo), aprender, adaptarse y disfrutar. También quiero recalcar que lo mejor de México es su gente, que me ayudaron, me motivaron y quisieron que pasara una estancia inolvidable con ellos, como de hecho, ha sido.

[PRACTIQUES EN CUMMINGS SCHOOL OF VETERINARY MEDICINE \(BOSTON, MASSACHUSSETS\)](#)

Estiu 2016

¿Cómo son las prácticas?

En mi caso estuve 6 semanas en el hospital de pequeños animales y escogí hacer una rotación cada dos semanas, por lo que estuve en tres servicios diferentes (cirugía de tejidos blandos, oftalmología y medicina interna). También se puede hacer un mes en el hospital de pequeños animales y luego dos semanas en el hospital de fauna salvaje (es muy potente, tienen muchísimo trabajo) o dos semanas en patología. Según el servicio en el que se está se hacen unos horarios diferentes.

Cuando estás allí eres considerado un estudiante más de último año y tienes las mismas responsabilidades que ellos excepto las guardias (a no ser que escojas estar en el servicio de emergencias y cuidados intensivos). Esto implica que se hace todo. Los estudiantes americanos tienen las mismas responsabilidades que un interno del HCV, pasan las consultas, hacen las exploraciones y los procedimientos, se encargan de todo el papeleo del paciente y de mantener actualizado el sistema informático con toda la información (es muy complejo y tardas en saber como funciona del todo, pero luego es muy útil). Son prácticas que se tienen que hacer una vez ya has cursado toda la carrera y yo recomendaría que se hayan cursado todas las asignaturas de clínica de pequeños y se hayan hecho prácticas en otros sitios previamente, porque sino no podrás seguir el ritmo. Aprender se aprende muchísimo, en EEUU la medicina veterinaria es mucho más avanzada que en España a nivel de recursos y los casos que llegan al hospital suelen ser muy complejos. Hay muchísimo trabajo y en los pocos ratos libres hay que ponerse a leer y a estudiar.

¿Cuánto inglés se necesita?

Mucho (o muchísimo). Para poder aprovecharlas bien el nivel de inglés tiene que ser muy alto, pasarás las consultas tú y hablarás con los propietarios que vienen de todas partes (de otros estados y los acentos cambian), tendrás que hacer todo el papeleo así que el inglés escrito y formal tiene que ser ágil porque siempre corre prisa acabar de hacer los informes. Si ya has hecho prácticas en inglés en otro país te será mucho más fácil adaptarte, sino al principio será más difícil y luego cogerás más soltura. Ellos tienen paciencia y si no entiendes algo siempre puedes preguntar, pero tiene que ser fluido porque el trabajo se acumula sino.

¿Vivir, comer, transporte, presupuesto?

La facultad de veterinaria de TUFTS está en el centro del estado de Massachussets, a un poco más de una hora de Boston. De alojamiento tienes tres opciones: vivir en Boston ciudad, vivir en el extrarradio de Boston o vivir cerca de la facultad. La facultad te ayuda a buscar alojamiento alquilándole la habitación a algún estudiante que esté fuera en verano y creo que también hay la opción de quedarse en el campus, pero diría que es cara y estás en medio de la nada.

El transporte público en EEUU es nefasto así que necesitarás coche para moverte. Esto sube mucho el presupuesto porque al ser conductor joven te clavan. Si no tienes coche entonces tienes que vivir en el campus o muy cerca para poder ir en bici.

La comida en EEUU también es cara, al menos más cara que en España, y salir a comer por ahí también es más caro, sobre todo porque hay que dejar propina del 20%.

En general el presupuesto que se necesita es, por desgracia, bastante alto. Sobre todo si se le suma el avión y el visado (hay que ir a Madrid a hacerlo) pero si se puede conseguir el dinero, merece mucho mucho mucho la pena.

En mi caso viví en el extrarradio de Boston y hacía una hora en coche para ir y otra para volver cada día (90 millas, pero eso sí la gasolina es muy barata). Yo estaba en el "pueblo" donde está Harvard por lo que había mucha vida universitaria y ambiente. Si te quedas más cerca de la facultad dormirás más pero habrá menos movimiento.

Para terminar...

La experiencia que he vivido en EEUU ha sido una de las mejores de mi vida, he aprendido muchísimo y me ha motivado en seguir mi camino por la clínica de pequeños animales. Lo difícil cuando estás allí es volver a España, porque Massachussets es un estado con mucha calidad de vida y al final el ritmo de trabajo engancha.

Recomendaría una y otra vez las prácticas. Verás como se trabaja en un hospital que parece de medicina humana, aprenderás como es la cultura americana y conocerás a gente encantadora que hará la experiencia aún mejor.

¡Ah! Y Nueva York está a 4h en bus desde Boston, así que puedes ir los fines de semana a hacer turismo ;)

Estiu 2017

“Cummings School of Veterinary Medicine” és la facultat de Veterinària de la universitat de Tufts i està a North Grafton (Massachusetts), a 1 hora en cotxe o 1h30min en tren de Boston. Té un campus immens en el qual hi ha un hospital de petits animals (Henry & Lois Foster Hospital for Small Animals) i de grans animals, granges, laboratoris de tot tipus... mil coses.

Recomano buscar allotjament a North Grafton o als voltants compartint casa (tot són cases, no hi ha blocs de pisos) amb algun estudiant ja que molts dies s'entra molt d'hora pel matí i s'acaba tard al vespre, depenent del servei. Kim Lipinski és el contacte de Tufts que us ajudarà a buscar allotjament (hi ha casos on llogues només una habitació i costa 300\$ però el normal és més de 500\$/mes; jo vaig pagar 600\$/mes). Llogar un cotxe durant tota l'estada és car, jo el vaig llogar durant dues setmanes i va costar uns 600\$ aplicant un descompte per ser estudiant de Tufts, amb un codi promocional a la web de la universitat. Però si es pot permetre és ideal tant per anar cada dia a l'hospital com per comprar el menjar de cada dia. Els cotxes són automàtics i la gasolina no és gens cara. A l'estat de Massachusetts els peatges no són com aquí sinó que un aparell et llegeix la matrícula i t'ho cobren directament. Allà els supermercats no estan dins del poble, s'hi ha d'anar en cotxe si o si ja que normalment està sortint de carreteres i autopistes. Als supermercats el preu no és exageradament car (Stop&Shop més barat que Walmart o Target però no molt més). El que sí que puja el preu són els petits comerços. Mensualment, sobreviure pot costar uns 300\$ o més comptant menjar i altres coses. Per visitar recomano Boston, Cape Cod (és platja, segur que trobeu algun estudiant que hi vagi els caps de setmana i us hi apunteu), Acadia National Park (està a l'estat de Maine, a unes 5 hores en cotxe però millor si trobeu algú amb qui anar una mica més d'un cap de setmana). Al final de l'estada no agafeu el vol de tornada fins uns dies després d'haver acabat les pràctiques i aprofiteu per visitar!!!! Necessitareu un visat Business i haureu d'anar a l'ambaixada dels EEUU a Madrid a demanar-lo (uns 150€). Sobretot, porteu un paper de Tufts conforme us accepten i no compreu el vol fins que no tingueu el visat (feu-ho amb temps). El vol costarà uns 700-800€.

La carrera de Veterinària als EEUU dura 4 anys i el 4t consisteix en rotacions per diferents serveis tant de petits i grans animals, exòtics com de granja. Recomano rotar per diferents serveis però també estar més d'una setmana per servei ja que un cop t'hi acostumes disfrutes molt. Si us agraden les urgències, estar dues setmanes en aquest servei us encantarà. Si us veuen bon nivell d'anglès us deixaran passar consulta d'urgència sols, que al principi fa impressió però després t'hi acostumes. També us deixaran tenir casos propis, és a dir, després de passar consulta podreu ajudar al clínic a decidir què fer, proves i també a posar catèters, treure sang, orina... Veureu molts procediments d'urgències, ho recomano molt. El servei de cirurgia de teixits tous no deixen fer massa cosa als visitants, potser canviar-se a alguna cirurgia en horari d'urgència i poca cosa més, però veureu cirurgies diferents i molt interessants. Al servei de dermatologia us deixen passar consulta, fer exàmens físics i fer segons quins exàmens dermatològics com raspats, etc. Recomano també estar a diagnòstic per la imatge, sobretot a ecografies, on veureu molts casos però com en cirurgia, no podreu fer massa cosa. Hi ha molts altres serveis que podeu visitar, també a grans animals (cavalls) i anatomia patològica, però desconec el funcionament. L'hospital té un software de gestió veterinària (StringSoft) que és complicat però us donen un usuari i una contrasenya per tenir accés a tot i t'hi acabes acostumant.

Són diners i són moltes hores de treball però no només aprendreu moltíssim i tindreu fluïdesa amb l'anglès, sinó que també coneixereu molta gent diferent i creixereu molt com a persones. Ho recomano molt!

Estiu 2018

Pràctiques: jo vaig estar un total de 6 setmanes, 3 a medicina interna, 1 a anestesia i 2 a uci i urgències.

Allà els estudiants d'últim curs (penseu que tenen uns 25-26 anys perquè la carrera dura 8 anys) s'encarreguen de tot, són com un intern nostre de la UAB.

A medicina interna jo passava consulta i feia els examens físics i després entrava, feia un llistat de problemes, un diagnòstic diferencial i presumptiu i les proves o pla que volia seguir i ho discutia amb els meus superiors (intern, resident o facultatiu). Junts entràvem de nou a la consulta i parlàvem amb el propietari. Sempre havia de fer un informe (està tot digitalitzat) tant si l'animal marxava com si s'ingressava i un informe d'alta.

Si l'animal s'ingressava, cada matí (fines inclosos) havia d'anar abans dels rounds (que també els fem els estudiants) i fer l'informe de com havia passat la nit i l'evolució. A dies alternatius, feiem procediments com biòpsies, rinoscopies i endoscopies als ingressats, en les quals et deixen participar molt.

Cada dia es feien seminaris de temes importants (diabetes, diarrees, vomits...) i els divendres s'anava a una xarxa sobre un estudi per a tot l'hospital.

A anestesia el dia anterior et donaven un cas per l'endemà, i havies de fer tot el protocol anestèsic (quins fàrmacs volies, dosi i via) i el discuties amb el facultatiu. Un cop aprovat, premedicaves, induïes i intubaves a l'animal, el connectaves a tot tu sol (amb supervisió però sense dir-te que fer) i el portaves a quiròfan o TAC o RM, i monitoritzaves tot el temps. Si havies de prendre una decisió al principi ho parlaves amb els ATVs (allà estan com "especialitzats i saben molt) i després et deixaven decidir tu sol. Després es despertava l'animal i s'entregaven les fitxes d'anestèsia complertes.

A uci es feien rounds al matí, migdia i tarda per informar de l'evolució del pacient i dels procediments que s'havien fet durant el dia (alguns rounds els fan els alumnes). També en alguns procediments et deixaven fer coses, tipus rentats transtraqueals, tubs esofàgics... A emergències, feies el triatge (segons la gravetat passava abans o s'esperava) i tu/algú l'estabilitzava per a que tu/algú pogués anar a parlar amb els propietaris i passar l'història. Després es decidia que es feia i si s'ingressava i feies l'informe.

ALLOTJAMENT:

Jo em vaig allotjar a Alpha Psi, que es una de les cases que hi ha al campus, molt econòmica (80\$ a la setmana) i que en un minut estas a l'hospi. Això es bo i es dolent perquè no necessites cotxe però a la vegada no et pots moure del campus. Es un campus petit en una zona de "pobles", però té gym i cafeteria. Abans que llogar un cotxe, per lo cars que són i el poc temps que necessites, és millor utilitzar els uber. Si voleu llogar un, heu de fer el carnet internacional a la DGT (és fàcil però s'ha de demanar hora i t'ho donen al mateix dia).

De totes maneres, la Kim Lipinski, que es la que organitza la vostra estada us posa en contacte amb una altra senyora que us ajuda a buscar habitació (no sé a quan estan els preus però són cars).

VOLS:

A mi el vol em va sortir molt econòmic (550€ anar i tornar amb maleta gran) i me'l vaig treure al març/abril.

Recomano que us mireu pàgines on comparen vols, i que us agafeu una setmaneta de més per anar a veure el país! (Segons el servei que us toqui, podeu tenir més o menys findes lliures, però segurament podeu pactar-ho si teniu viatges montats). Jo vaig anar a Niagara Falls, Boston i NY.

VACUNES:

Us faran posar mil i una vacunes (sobretot ràbia i tetanus) i haureu d'anar al vostre metge de família perquè us fagin una analítica de sang i us testin els anticossos de les vacunes que et posen quan ets petit: hepatitis, bordetella...

VISAT: Et demanen un B1 que s'ha d'anar a Madrid a fer-lo i val uns 160\$.

En resum es una experiència molt maca i aprens moltíssim!! Segons el servei, faràs moltes hores però al cap i a la fi és el que has anat a fer! La gent es molt simpàtica i entenen perfectament que vens de fora i sempre t'ajuden en tot, al principi pot ser una mica agobiant però et vas acostumant.

Sobretot, ho recomano a la gent que vol fer clínica (i internat i residència) perquè és un hospital molt gran, on pots fer moltes coses i veure casos i tecnologia que aquí no es veuen. A més, molts propietaris tenen les mascotes assegurades i et deixen fer totes les proves que vulguis! També tenen un hospital de grans animals (cavalls majoritàriament, però també alguna vaca, llama o cabra).

PRACTIQUES A TEXAS

Estiu 2016

La meva experiència a la Texas A&M University ha variat molt segons el servei en el que he estat. Es fan rotacions de dues setmanes pels diferents departaments, tant de l'hospital de grans com de petits animals. Crec que en general la gent és extremadament amable i tothom intenta implicar-te el màxim que pot dins els límits del programa de "*shadowing*", però la gent que hi vagi ha de ser conscient que és això, **exclusivament observar**.

Es pren contacte amb malalties que no estem acostumats a veure, com encefalitis, ràbia i infeccions fúngiques. Es fan freqüentment jornades de discussió en les que es tracten temes diversos, des d'articles publicats fa poc fins a casos que s'han vist durant la setmana.

A l'hospital de grans animals és on et donen més llibertat per participar activament. Per tant, sobretot recomanaria aquesta estada per a la gent interessada en grans animals o animals exòtics, doncs és un altre servei en el que et deixen fer exactament el mateix que la resta d'estudiants en alguns pacients sense propietari.

En general els estudiants americans de seguida t'acullen com a un més del grup, de manera que és fàcil relacionar-se amb tothom. Evidentment, és una gran oportunitat per millorar l'anglès i entendre millor el sistema educatiu americà.

Com a consells recomanaria que els estudiants es busquin allotjament a prop de la facultat o a prop de les parades d'autobús, doncs es necessita cotxe per anar a tot arreu. La gent no camina en absolut, i les distàncies són exageradament llargues. No hi ha centre de la ciutat com a tal, per tant, que no perdin el temps buscant-lo. Tot l'imprescindible per sortir (bars, restaurants, locals de festa...) està al mateix carrer de la facultat, a una zona que es diu Northgate. Per altra banda, els vegetarians i vegans ho tenen complicat per sobreviure a Texas. Evidentment es pot, però s'han de mentalitzar a menjar moltes patates fregides... Sobretot si ets vegà.

Com a visió general els Texans són bona gent, però molt conservadors. I sí, et trobes gent amb botes de cowboy i barrets cada dia, ja sigui pel carrer o a la mateixa universitat!

Estiu 2016

Recomano aquests intercanvi a alumnes qui estiguin interessats en un futur treballar en un país de parla anglesa, interessats en conèixer el país i a tots aquells qui vulguin presenciar com s'exercita la clínica veterinària, sobretot de grans animals (incloent animals de granja). Els punts més destacables són els nombrosos casos diaris en comparació amb el nostre hospital i un major rang d'espècies tractades (per exemple, el fet de tenir departament de *Food animals* permet veure clínica d'animals de granja, alpaques, llames, etc.). Però no ho recomanaria aquestes pràctiques per a convalidar el pràcticum, essencialment pel fet de ser un programa de *shadowing*, ja que tot i ser cert que el nombre de casos diaris és major al de l'hospital de la UAB, els coneixements que s'acaben adquirint són insuficients per a compensar la falta d'adquisició de pràctica necessària per a sortir al món laboral, jugant amb desavantatge respecte a altres tipus de pràctiques.

Pel que fa a coneixements adquirits, dir que tot dependrà de la motivació i implicació dels estudiants. No tingueu por a preguntar o demanar, ja que si no ho feu no rebreu cap input per part del professorat. Dir que el nivell de coneixements dels alumnes amb qui fareu les rotacions, tot i ser estudiants de quart curs, són equivalents als dels alumnes de cinquè, ja que allà l'estudi de veterinària es centra en la medicina, no en sanitat, tecnologia dels aliments ni altres similars (són especialitats que poden fer a posteriori). Per això, dir que a aquells qui vulguin dedicar-se a clínica o medicina veterinària aquest és un lloc molt apropiat, sobretot en grans animals.

Per aquells qui s'animin, aquí us deixo unes recomanacions:

-Pel que fa a les pràctiques: Alhora de fer la sol·licitud de quines rotacions es volen fer, departaments com *Critical Care* (equivalent a UCI) tant a petits com grans animals, *Radiology* i *Internal Medicine* no valen la pena, ja que els casos que es veuen diàriament són pocs, i el fet de no poder ajudar mínimament amb les activitats dutes a terme poden frustrar molt i fer sentir que s'està perdent el temps. Per altra banda, departaments com *Exotic Animals & Zoo Medicine*, *Food Animals*, *Necropsy* o *Equine Surgery* poden ser molt profitosos ja que hi ha un alt nombre de casos i una elevada permissivitat alhora de fer-nos participar (tot dependent de la motivació de l'estudiant). Pel que fa al material a portar, a tots aquells qui vulguin anar a *Equine* o *Food animals* haurien de dur texans i botes (poden ser xiruques sempre i quan tinguin soles de goma per a facilitar el rentat) i part de dalt del pijama. A *Food animals* també es pot dur mono de granja. Pel que fa a altres materials, podeu portar bata per si us toquen departaments com *Neurology*, *Dermatology*, etc. En els quals la vestimenta que haureu de dur cada dia és la bata blanca i roba de mudar (no es permeten texans, xandalls, bambes ni roba que no sigui formal). No cal dur fonendo ja que no tindreu ocasió d'utilitzar-lo al no poder examinar als pacients. En cas que us deixessin fer-ho, els clínics mateixos us en deixaran un dels seus. Tampoc calen altres materials relacionats amb l'examinació del pacient. Si que es recomana dur portàtil per a poder treballar a les hores mortes.

-Pel que fa a l'organització del viatge: 1) Molta paciència. La paperassa que haureu de fer és interminable (això no vol dir que sigui impossible), fins i tot quan arribeu allà en seguireu fent. No ho deixeu per l'últim moment. Recordeu detalls del país com que les dates de l'any s'escriuen diferent i que tot funciona amb sistema imperial i no mètric (molts clients i clínics l'utilitzen). 2) Busqueu-vos un cotxe o viure en una zona molt propera a alguna parada de bus intern de la universitat (mireu a la web oficial de transport de la universitat). A Estats Units si no tens cotxe no ets ningú ni pots fer res (les distàncies són bestials, anar a comprar pot ser una odissea). L'edat mínima de lloguer són 24 anys (a algunes companyies 25 anys). Un altre opció és Uber o aplicacions similars. Oblideu-vos d'anar a llocs caminant o de poder sortir a córrer 3) Allotjament: els lloguers són cars si aneu directament als llocs web. Demaneu allotjament a alumnes de la

facultat, són econòmics i podeu aconseguir transport si s'ofereixen a portar-vos. 4) Alimentació: si ets vegetarià pots sobreviure. Si ets vegà ho tindràs cru. Al ser una zona universitària són més oberts pel que fa alimentació i sempre podràs trobar alguna opció vegetariana als restaurants, però vegà és quasi impossible. Si tens necessitats especials alhora d'alimentar-te (celíac/intolerant a algun aliment en concret, etc.) els supermercats tenen moltes opcions de productes. 5) Seguretat: la zona és molt segura pel que fa a violència amb armes/vandalisme etc. Les vostres pertinences estaran segures. Podeu deixar-vos el portàtil a qualsevol lloc de la universitat que ningú te'l toca. S'ha de dir que si ets noia millor vigilar i no anar sola per segons quines zones de College Station de nit (sobretot per Northgate, ja que és zona de festa).

Estiu 2016

Sobre la meva experiència a Texas A&M University, jo hi he estat un cop ja he acabat la carrera, i per mi ha estat una bona experiència i que recomano als futurs estudiants que hi vulguin anar. He pogut aprendre sobre diferents maneres de treballar i de com funciona un hospital universitari diferent al nostre, com s'organitzen la feina entre estudiants, interns, residents i professors sèniors de manera molt diferent a nosaltres, i sobretot treballar en una instal·lació molt més gran i avançada al que estem acostumats. La casuística era molt elevada i sovint es feien rounds, conferències i diferents xerrades a l'hospital sobre temes concrets dels quals podies aprendre.

Un cop es decideix anar allà s'ha de tenir molt clar el que implica el programa "shadowing", vol dir que vas allí realment deombra, tu no pots tocar cap animal (excepte en algunes rotacions on són més permissius, però com a norma general no està permès), i la teva feina és anar seguint els estudiants de l'últim curs a les consultes, exploracions, procediments etc., però sempre només observant, sense poder participar activament en els procediments. Això no vol dir que no s'apreni, sí que s'aprèn, però de manera diferent: sempre tens oportunitat de participar parlant i donant la teva opinió o donant el teu punt de vista, preparant-te pels rounds, demanant consells o informació a la gent amb qui treballes, etc. De manera que no aprendràs tant a manera pràctica a fer coses, però sí que pots aprendre sobre procediments, casos concrets, etc. com si fossis un estudiant més i sent actiu en tot moment.

El fet de que jo hi anés un cop ja acabada la carrera i que representa que ja ets veterinari i pots realitzar la feina, m'ha fet trobar una mica a faltar poder realitzar una mica de part pràctica per acabar de plasmar el que he estat aprenent durant aquests anys, tot i així com ja he dit he après molt a nivell teòric i també en veure com es treballa en un hospital d'un altre país, amb forces recursos i coordinació i treball en equip.

Estiu 2017

Com és la experiència?

L'experiència és molt bona, però per que sigui així has d'anar amb les coses clares i amb la ment lo més oberta possible.

La primera cosa que s'ha de tenir clar és que tu mateix et trauràs les castanyes del foc, ja sigui per buscar una casa on dormir, com per buscar transport fins a la facultat... amb aquesta petita guia la intenció és donar un cop de mà amb algunes d'aquestes coses, però hi han algunes que depèn de la sort i del que et moguis (aconseguir cotxe per anar a San Antonio, Dallas...).

Un cop dit que la teva iniciativa és el que farà que la teva experiència millori s'ha de dir que tant els estudiants com els professors donen molt de suport i amb una actitud correcte es pot aprendre moltíssim.

Per un altre cantó aquestes pràctiques no són excessivament intensives i per tant tens temps per conèixer a gent, practicar l'anglès i conèixer altres ciutats.

En resum, l'experiència d'aquestes pràctiques es molt positiva i s'aprèn molt, a més tens l'oportunitat de fer una mica de "turisme" i aprofitar per tenir uns bons moments amb gent d'allà.

Ambaixada d'EEUU a Madrid

S'ha d'anar per tenir un visat J-1, quan abans et donin els papers i puguis demanar cita millor. És presencial, s'han de portar els papers que posa al visat (llegir tot el que posa) i no es pot anar amb motxilla. Un dels problemes és que no hi ha lloc on deixar la motxilla a prop de la ambaixada, per tant aconsellaria que es deixés a l'hotel, en casa d'un familiar, a les taquilles de la estació del tren...

Per arribar fins a Madrid les millors opcions són: bus (companyia ALSA) o avió.

Viatge

Es pot aconseguir els vols per menys de 800€ fàcilment si es busquen amb antelació, en el nostre cas va ser amb uns 4 mesos.

El vol de tornada pot ser fins a 30 dies després de l'acabament del visat, tot i així algunes companyies et poden donar problemes i llavors s'aconsella portar imprès un paper oficial (ambaixada EEUU) on ho posi, això es pot trobar a la pàgina de la mateixa ambaixada. En cas contrari et podrien intentar retenir a Espanya, en cas que torneu abans o el mateix dia que s'acaba llavors no us donaran problemes.

Habitatge

La recerca d'un lloc per dormir es complicada, la majoria de llocs demanen una estància mínima de 6 mesos per poder llogar-lo i per això s'han de buscar estudiants o altres persones que lloguin una habitació, casa...

La millor pàgina per buscar és: <https://collegestation.craigslist.org>

Aquí no només pots buscar anuncis, sinó també anunciar-te (per una persona o més d'una es pot fer l'anunci) i que la gent contacti amb tu amb propostes.

La majoria de llocs tenen un cost de 600-700\$ al mes, tot i així hi han algunes ofertes de tant en quan que baixen fins a 300\$.

Lo millor és viure a *College Station*, ja que les distàncies són enormes i a més la connexió entre zones no és trivial. Per tant lo ideal és ser a prop d'una parada de bus, que el propietari et porti o que li puguis llogar un cotxe.

Estància i transport

EL transport públic és bastant limitat, només estan els busos de Texas A&M i aquests són gratis pels estudiants. Al principi, i fins que tinguis el teu ID, si et pregunten hauràs de dir que ets nou i que està en procés, els conductors són estudiants i no et donaran problemes.

Aquesta xarxa de busos és molt limitada i durant els mesos de Juliol i Agost l'últim bus és a les 18.00 aproximadament, fent que si vols moure't per la tarda no sigui el transport ideal.

Les dues opcions que són viables econòmicament són: llogar un cotxe a un estudiant o utilitzar *uber*.

La primera segurament és la millor, amb el permís de conduir europeu es pot conduir fins a 90 dies als Estats Units. Lo millor seria llogar a alguns estudiant que coneguis durant les primeres rotacions, posar un anunci a *craigslist* o demanar-ho per *facebook*. En comparació llogar un cotxe a un professional és molt car, en tot cas si fos estrictament necessari la millor empresa s'anomena "Enterprise".

La segona opció l'aconsellaria com opció en cas de voler fer transports semi curts a una tenda, al centre del campus en algun moment on no hi hagin busos... el cost del viatge és de 7-8\$ i si es reparteix entre varies persones surt a compte. Per poder tenir aquest servei cal tenir internet al mòbil, el pagament es fa al moment a través del mòbil i és molt comú als Estats.

Consells varis

Tenir un telèfon mòbil (Vodafone és una bona opció) amb internet i trucades a EEUU, com he escrit Vodafone actualment te *roaming* a EEUU i les trucades són a cost Europeu (el mateix que a Espanya), així es pot trucar a llocs, quedar amb gent més fàcilment... d'aquesta forma també es pot utilitzar *uber*, que molt cops és indispensable per poder moure's.

Anar amb visa de crèdit, quasi tot es pot pagar d'aquesta manera. Igualment portaria "cash" per poder pagar a les persones que us lloguin la casa o per alguna emergència. El problema més comú que es dona amb les targetes és que s'ha de posar numero PIN (allà ells no ho han de posar) i de vegades es pensen que la targeta no està funcionant i és simplement que s'ha de posar el codi.

Cultura?

La cultura és molt semblant a la europea, un canvi és que quasi tothom és religiós i són molt creients. No cal preocupar-se generalment per aquests aspectes ja que són molt respectuosos i acceptaran el que tu siguis.

Una petita diferència és que tothom es dona la mà, no es fan dos petons entre persones. Com a molt s'abraça entre amics o en cas que sigui algú que ha viscut a Europa i sàpiga el costum de fer dos petons. Per tant, si vols evitar alguna situació de tensió és millor començar amb la mà i veure com es desenvolupa tot.

Contacte allà

La tutora de les pràctiques (Loles) pot ajudar-te amb moltes coses, altres les hauràs de solucionar pel teu compte però abans de fer qualsevol canvi que afecti a les pràctiques millor contactar amb ella.

Hi ha un noi que es diu Branden, que si us interessa tenir-ho de contacte podeu parlar amb les persones que ja han anat per que us passem el seu facebook. És molt simpàtic i amb ell podeu fer moltes coses, a més us podria ajudar els caps de setmana que tingui lliures per portar-vos a algun lloc.

[PRÀCTIQUES A LA FACULTAT DE VETERINÀRIA DE PRETÒRIA – SUD ÀFRICA](#)

Estiu 2019

Sí que recomano l'estada tant com a experiència personal com a professional.

Recomanaria que els que volguessin anar-hi comencessin a fer els tràmits amb molta antelació perquè allà van al seu ritme... també que es posin en contacte amb alguna de nosaltres per facilitar informació de contactes administratius.

També comentar que la beca de la uni no és gaire i que necessiten tenir estalvis perquè són molts dies allà.

L'experiència ha sigut increïble i que aprofitin tots els caps de setmana per fer turisme!

Estiu 2018

Nuestra estancia en Sudáfrica fue una experiencia enriquecedora y claramente positiva, tanto a nivel profesional como a nivel personal. La facultad de Veterinaria de Pretoria, única en el país, dispone de grandes infraestructuras (hospital clínico veterinario, hospital de producción animal -donde se incluyen animales salvajes-, sala de necropsias, etc.) y esto supone una ventaja para los estudiantes en prácticas ya que permite que desarrollen completamente sus habilidades veterinarias. Y esto es así, en gran medida, porque se trata de un tipo de educación en la cual se cede al alumno el protagonismo principal, ya que se le permite realizar gran parte de las tareas de forma autónoma y con responsabilidades.

Por otro lado, encontramos muy favorables las prácticas en medicina comunitaria llevadas a cabo durante 15 días en Hluvukani, un área rural muy cerca de la Reserva Nacional de Kruger (una de las más grandes de África) situada a 6 horas en coche de la facultad. Allí ves la importancia y el valor que tienen los animales (sobre todo de renta) para la población humilde que allí vive. Además, las múltiples tareas desarrolladas en la región te hacen sacar el veterinario que llevas dentro y valorar la importancia de tu profesión. No hay que olvidar mencionar que durante la realización de estas prácticas, los alumnos viven en el centro de investigación Hans Hoheisen, situado en el interior del parque de Kruger, por lo que la explosión de naturaleza que vives durante estos días no puede ser mayor. También pudimos trabajar con estudiantes de medicina y tuvimos una charla sobre One Health.

El hospital veterinario goza de buenas instalaciones y profesionales. Sólo trabajamos en la parte de medicina y cirugía equinas y en producción animal. Valoramos positivamente que durante la estancia en el hospital de producción animal se hicieran salidas a diario en granjas y pequeñas explotaciones cercanas a la facultad para solucionar los problemas clínicos que se daban.

Seguidamente, por lo que respecta a la vida en el país, aunque la globalización hace años que ha invadido gran parte de Sudáfrica, no debemos olvidar que no estamos en Europa. Es recomendable alojarse en la residencia de estudiantes del Campus de la Facultad, a pocos minutos a pie de las clases, granjas y el hospital, ya que se trata de un lugar seguro y sin peligros. No obstante, hay que saber dónde ir y tomar precauciones a la hora de salir a la ciudad por las noches, o durante el fin de semana. No se trata de tener miedo, sino de ser prudente. Los precios son ligeramente más bajos para la mayoría de las cosas, destacando la comida y la automoción (alquiler de coches y combustibles).

PRÀCTIQUES A LA UNIVERSIDAD MAYOR DE CHILE

Pràctiques a la Granja Educativa Loquén:

Resum i consells de logística:

Entre setmana t'allotges a la mateixa granja ("Granja Educativa Lonquén"), a una caseta equipada amb 4 llits, una cuineta, dos lavabos i una dutxa. Aquesta caseta la gestiona la universitat. La universitat t'ofereix un transport que et porta els dilluns a les 9h de la facultat de Santiago (Campus Huechuraba) fins a la granja, i et venen a recollir el divendres a les 17h. D'aquesta manera pots passar el cap de setmana a la ciutat (la uni ja no t'ofereix on allotjar-te per això).

Jo vaig prescindir dels transports d'anada a la granja perquè vaig preferir anar-hi en transport públic els diumenges al vespre per així poder ser a les 8h a punt de treballar el dilluns. El cap de la granja ho valorava especialment. El transport públic és bastant llió. Un no ha de tenir por a preguntar per ensortir-se'n. Hi ha busos ("micros") que et porten a de Santiago (Terminal San Borja) per 1500 pesos (aprox) (uns 2€), fins a Talagante. I des de Talagante hi ha taxis compartits ("colectivos") que van al poble de Lonquén,

i et poden deixar a la porta de la granja per 1000 pesos (aprox). Per saber quins collectivos són els bons per anar a Lonquén s'ha de preguntar.

Al juliol i agost allà és hivern. El fred que fa és per treballar amb mono, i amb jersei i malles a sota. Per dormir amb la calefacció engegada.

Hi ha un supermercat a vint minuts caminant de la caseta ("Supermarket Carampangue"), que va bé per sortir del pas. L'ideal pel menjar és comprar-lo el cap de setmana. També pots parlar amb algun treballador de la granja que li vagi bé portar-te a un supermercat en cotxe.

A la granja es treballa de 8h a 13h i de 14h a 17h.

Trabajos voluntarios de invierno:

La Universidad Mayor organitza uns *Trabajos Voluntarios* a l'estiu i a l'hivern. Duren una setmana. Cada any es fan a un poble diferent, i s'ofereixen serveis gratuïts a la gent d'aquell poble. Qui hi pot participar són una quinzena de estudiants de cada carrera. Passen per una mena de selecció i hi ha bastanta demanda. Els estudiants de veterinària *Menor* passen visites a gossets i gats. Els de *Mayor* vacunen, posen xips, administren vitamines i antiparasitaris a ramats de vedells i cavalls que porten els ramaders de la zona. Els estudiants de altres carreres fan coses de les seves (Fisioteràpia, Medicina, Educació Infantil, Integració Social, etc.).

Se't convalida la setmana de TV amb una setmana de pràctiques.

Et recomano molt fortament participar als TV si se't ofereix la oportunitat perquè coneixes a altres estudiants, i val la pena. Ho acabes passant molt bé.

Feina a la granja:

És una granja on hi ha unes 500 vaques produint llet. No hi ha cap veterinari treballant cada dia a la granja. En ve un, els dimecres, per fer diagnòstic de gestació amb ecògraf. Aquell dia passen totes les vaques amb més de 50 dies postpart per una màniga de maneig. Simultàniament també apliquen el protocol de sincronització de zels amb hormones. En aquestes jornades de feina pots preguntar al veterinari, però poques palpacions pots fer. Et fan treballar administrant hormones i no volen que et distreguis. Treballen molt ràpid. L'ambient no és molt propens a la docència. N'aprens. Però crec que no és un lloc molt adient per fer-hi unes pràctiques.

Personalment crec que hagués après molt més si hagués seguit a un veterinari, que treballés en boví lleter, en el seu dia a dia, sent la seva ombra i aprenent a fer el que fa. Treballant a la granja he acabat fent moltes labors per les quals no he requerit els coneixements que he après durant la carrera.

Els altres dies de la setmana he treballat molt fent cures de peus i coixeres. El tècnic que se'n encarrega és molt simpàtic, i molt propens a ensenyar-te i que aprenguis. Per les tardes m'encarregava de visitar les vaques amb mamitis, fer CMTs (California Mastitis Test) i portant els tractaments antibiòtics.

La resta del temps la dediques fent altres tipus de feines: portant registres de Matèria Seca i de mida de partícula del pinso, administrant propilenglicol a vaques postpart, mesurant betahidroxibutirat en vaques postpart, administrant monensina en prepart (a Europa està prohibit), mesurant pH d'orina en prepart, vacunant vedells. Com que donen sals aniòniques en prepart la incidència de hipocalcèmia en postpart és molt baixa. La incidència en desplaçaments de Abomàs també és molt baixa. De fet lamento no haver tingut la oportunitat de operar-ne cap.

Inconvenients:

-S'hauria de trobar una figura de tutor que sigui veterinari que pugui fer la feina de tutor molt més eficaçment: que recomani lectures de articles, que corregeixi feines fetes, que ensenyi a fer diagnòstics de gestació, que ensenyi a operar desplaçaments de abomàs... Potser algun dia a la setmana es podria mirar a veure si algun veterinari de la zona que es dediqui a anar de granja en granja et pot recollir i portar a treballar amb ell. Jo em vaig trobar que qui més em va ensenyar va ser el tècnic que s'encarregava de les coixeres i les mamitis. El tutor que tenia assignat, professor de Abast de la uni, el vaig conèixer durant els *Trabajos Voluntarios*, però no vaig poder interaccionar amb ell tant com m'hagués agradat (en termes pedagògics).

Avantatges:

- Disposes de allotjament gratuït, i no requereixes de transport propi per arribar a la granja i poder fer pràctiques amb boví lleter.
- Caps de setmana lliures.
- Transport de la granja a la uni gratuït (si vols).
- Als TVs coneixes a gent molt guai.

Consell:

No parlar de política amb els treballadors de la granja.

PRÀCTIQUES A CROÀCIA

ERASMUS PRÀCTIQUES A CROÀCIA (ZAGREB) ESTIU 2020

Som tres noies que l'estiu del 2020, un cop acabat 4t de carrera, vam tenir l'oportunitat de fer un intercanvi de dos mesos a la Universitat de Zagreb, Croàcia, per a fer unes pràctiques extracurriculars.

Primer de tot, si esteu interessats o interessades en aquesta destinació us diríem que heu de tenir molt present que la seva llengua materna és el croat i no l'anglès i per tant, entre ells i durant les consultes amb els clients a l'hospital, es parla en croat la major part del temps. Malgrat això, tots tenen un bon nivell d'anglès (excepte les persones més grans), i si mostreu interès i sou participatius, un cop acabada l'anamnesi amb el pacient us explicaran la consulta en anglès.

L'hospital veterinari de la Universitat de Zagreb està dividit en diferents edificis segons les consultes que porten a terme (un de reproducció, d'infeccioses, els quiròfans, exòtics...). Durant l'estiu, alguns dels estudiants fan pràctiques en els diferents sectors. Els interns i veterinaris confien molts en ells i tenen molta responsabilitat sobre els pacients, s'encarreguen de fer els exàmens clínics, les seves cures i donar les medicacions sense que ningú els hagi d'explicar res. El consell que us donem es que estigueu darrera a un estudiant, ja que la nostra experiència ens ha ensenyat que aquests són els que t'ajudaran i t'ensenyaran a realitzar les diferents tasques quan els veterinaris de l'hospital vaguin de bòlit (moltes vegades).

Durant les pràctiques, tens un horari en el què estàs 2 setmanes a cada servei de l'hospital, però si t'interessa una àrea en concret no hi ha problema en poder-hi anar més dies.

Pel què fa al país, és un lloc preciós, sobretot a l'estiu, ja que tens tots els caps de setmana per aprofitar i conèixer tota la seva costa i mar. És un lloc molt recomanable per anar-hi a l'estiu i sobretot aprofitar per fer turisme (amb transport públic pots anar gairebé a tot arreu). No hem d'oblidar que no fa tants anys que van sortir d'una guerra, per tant, també hi ha molta història a descobrir.

La capital i on hi ha la universitat, Zagreb, és un lloc molt acollidor, tot i ser la ciutat més gran del país és més petita que Barcelona, per tant, és possible tenir allotjament bé de preu no massa lluny de la universitat ni del centre. A més, al ser un país molt turístic, a l'estiu està ple de vida. Evidentment per la pandèmia això es va restringir una mica, però tot i això, la incidència allà era bastant més baixa que a Espanya (també cal tenir en compte que el número d'habitants és molt menor que aquí).

La COVID no va ser un problema per la nostra estada i esperem que no ho sigui per vosaltres els propers anys.

S'ha convertit en un estiu inoblidable per a nosaltres on, a més a més d'aprendre sobre la nostra professió, també hem pogut viure experiències i conèixer persones molt i molt interessants.

PRÀCTIQUES A ESLOVÈNIA

¡Buenas! Yo me marché a la facultad de veterinaria en Ljubljana (Eslovenia) a hacer el prácticum en el departamento de virología (había más departamentos disponibles). La experiencia fue muy buena, aprendí mucho y me trataron muy bien. Además, el país es precioso y está muy bien conectado por lo que puedes viajar fácilmente. Eso sí, las prácticas fueron duras y el servicio de erasmus de su facultad no es muy útil. Como información adicional, confirmaron las prácticas muy tarde (en junio, por el tema covid)